

2014/15

**ADRESSE FENRISVEJ 33
8210 ÅRHUS V**

HJEMMESIDE AASG.DK

EMAIL POST@AASG.DK

TELEFON 8615 8955

INDHOLD

- 4 KOLOFON**
- 7 ÅRETS SKÆVE GANG**
- 9 VELKOMMEN PÅ ÅSG**
- 10 ÅSG 2014 – STADIG BYGGERI**
- 11 VELKOMMEN FRA ELEVRÅDET**
- 12 DIMISSION 2014 - ELEVTALE**
- 16 MIDNATSSHOW PÅ ÅSG:
ÅRETS MUSICAL**
- 17 2W PÅ DANNELSESREJSE I MILANO?**
- 19 AT LÆRE AT VÆRE LÆRER**
- 20 PEACE IN OUR TIME**
- 22 GLOBAL CITIZENSHIP OKTOBER 2014**
- 24 FREMTIDENS KAKKELOVN**
- 26 JUNIORTALENT –
MERE END BARE BROBYGNING**
- 27 EN SEKRETÆR TAKKER AF**
- 28 FRIVILLIG IDRÆT**
- 30 DEN GRØNNE RING OG
VÆKSTHUSENE**
- 32 HISTORIER FRA EN BIBLIOTEKAR**
- 34 "KUNST EFTER ÅSG" - EN NY
HALVÅRLIG BEGIVENHED PÅ ÅSG**

- 36 REJSEBESVÆR**
- 39 LATIN C**
- 40 INTER-MGP REVITALISERET!**
- 42 HVOR KOMMER DE
EKSAMENSOPGAVER
EGENTLIG FRA?**
- 43 OPERATION DAGSVÆRK**
- 44 SIDSTE SKOLEDAG**
- 46 FRIVILLIGE FAG**
- 47 ÅSG'S VENNER**
- 47 ELEVFORENINGEN**
- 48 ET NYT GYMNASIUM I DRIFT**
- 52 KVALITET - HVAD ER DET,
OG KAN DET MÅLES?**
- 54 ELEVER PÅ ÅRHUS
STATSGYMNASIUM 2014/2015**
- 57 ANSATTE**
- 68 LOKALEPLAN**

KOLOFON

Rektor

Dorte Frstrup 89124351

Vicerektor og uddannelsesleder

Lars Serup Nordam 89124354

Uddannelsesledere

Mette Madsen 89124367

Henrik Rosleff 89124372

Mona Gadegaard 89124352

Administrationschef

Charlotte Ernst 89124355

Studievejledere

Dorthe Antonsen 89124364

Anders Viborg 89124364

Merete Hejl-Nielsen 89124365

Marianne Høgsgaard 89124365

Pedel

2814 2257

Kantinen

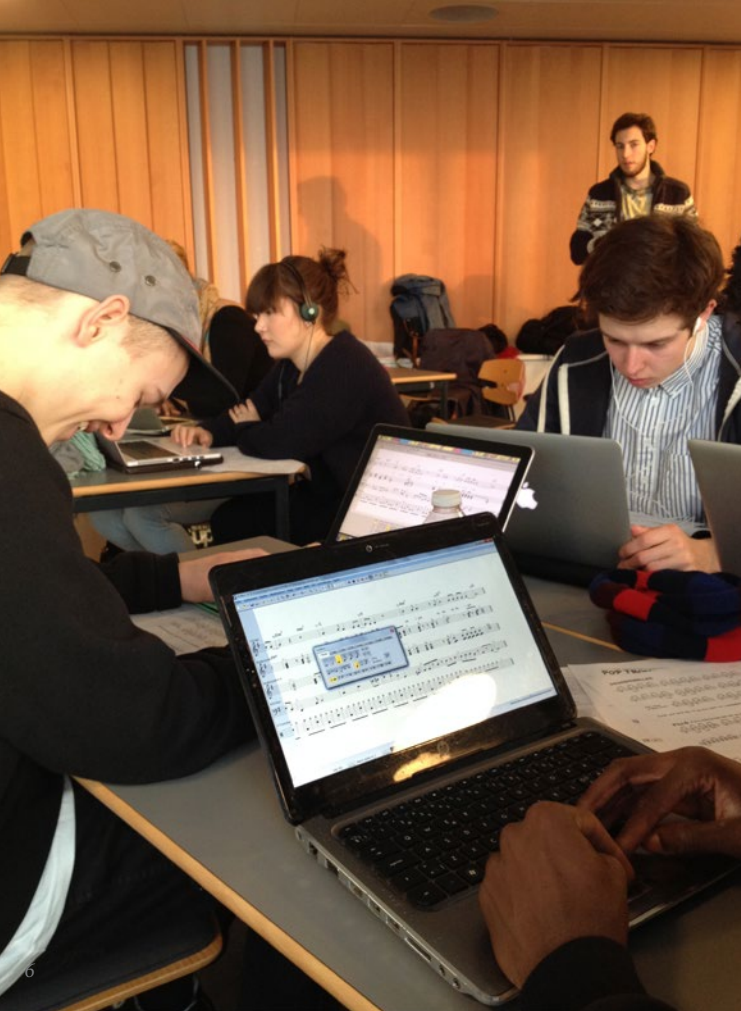
89124380

Skoledagen på ÅSG er 08:00 - 15:00.
Ringetider fremgår af nedenstående.

lektion I	08:00 - 09:30
lektion II	09:45 - 11:15
lektion III	11:45 - 13:15
lektion IV	13:30 - 15:00

Den første onsdag i hver måned er der
månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

NPhotography

ÅRETS SKÆVE GANG

VELKOMMEN PÅ ÅSG

Efter sommerferien skal du begynde i 1.g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for din uddannelse og din personlige udvikling.

Du har på forhånd tilkendegivet, hvilken studieretning du foretrækker. Det første halve år er imidlertid et grundforløb, hvor alle elever har stort set de samme fag. I december skal du bestemme dig endeligt for, hvilken studieretning du vil

fortsætte i. Dermed beslutter du dig for, hvilke fag du har en særlig interesse for eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at over halvdelen af fagene er fag, som alle elever skal have uanset valg af studieretning.

Formålet med studentereksamen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelsessystemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studentereksamensbevis i hånden. Du skal altså videreudvikle dig fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstrenger

os hver eneste dag for, at Århus Statsgymnasium bliver ved med at være et godt sted at lære og et godt sted at være. Og det gør vi sammen med eleverne. Så det er vigtigt, at du også hjælper til, at du ligesom lærerne engagerer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisningen: elevråd, musik, filmklub, skoleblad, revy, musical, idræt og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skoleåret. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféerne, som er med til at sammentømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

ÅSG 2014 – STADIG BYGGERI

Nederste række fra venstre: Frederik J. Jensen, Anne Storm Rasmussen, Peder Østergaard, Dorte Fristrup
Øverste række fra venstre: Thomas Bloch Ravn, Helle Richardt, Per Jensen
Ikke på billedet: Ejgil Rahbek, Torben Jensen og Noah F. Nayberry

Sidste år skrev jeg, at da håndværkerne i anden halvdel af 2013 begyndte på renoveringen af den gamle bygningsmasse, begyndte overraskelserne at melde sig i et ubehageligt omfang. En række af de ændringer, der er foretaget på de oprindelige konstruktioner fra 1950'erne, har givet anledning til meget betydelige svampe- og skimmelangreb, der krævede udbedringer i 2014. Desværre gav det anledning til betydelige gener for alle på ÅSG i første halvdel af 2014.

I foråret 2014 skete der også ændringer i bestyrelsens sammensætning, ud over den naturlige udskiftning som følger af, at dygtige elever færdiggør deres uddannelse. Udviklingsleder Astrid Elbek fra Det Jyske Musikkonservatorium blev i overensstemmelse med vedtægterne efter 8 år erstattet af en anden repræsentant for de kortere videregående uddannelser, nemlig uddannelsesdirektør Anna Storm Rasmussen, Erhvervsakademi Aarhus. HR-chef Trine Kristensen fra Ennova A/S blev af samme grund erstattet af museumsdirektør Thomas Bloch Ravn, Den Gamle By i Aarhus. Der er al mulig grund til at takke Astrid og Trine for en stor indsats gennem 8 år, hvor bestyrelsesarbejdet på ÅSG under selvejet har skullet finde sin form og indhold. Men med

de to nye bestyrelsesmedlemmer er jeg sikker på, at de kultur- og ledelseskompetencer, som Astrid og Trine besad, fortsat vil være rigt repræsenteret i bestyrelsen. Jeg ser frem til samarbejdet med Anna og Thomas.

Som i tidligere år er der grund til stor tilfredshed med elevsøgningen i foråret 2014. De udviklingsmål, som blev opstillet i samarbejdet mellem bestyrelsen og rektor, er stort set alle opfyldt til punkt og prikke. Ikke mindst et meget lavt frafald blandt eleverne er yderst tilfredsstillende og skabt gennem den tillid og samarbejdskultur, der hersker på ÅSG.

Udover de almindelige bestyrelsesopgaver har bestyrelsesarbejdet i anden halvdel af 2014 været præget af planer og beslutninger for renovering af forpladsen og de nuværende idrætsbygninger samt overvejelser om en ny idrætshal. Det manifesterede sig i et skitseforslag fra arkitektfirmaet Kjær og Richter, som bestyrelsen i december valgte at gå videre med. Den lave rente har betydet, at tidligere lån med fordel har kunnet omlægges, og at byggeri af en ny idrætshal ikke forekommer som en uoverskuelig økonomisk byrde i fremtiden.

Det er min og bestyrelsens faste overbevisning, at den nødvendi-

ge renovering og en ny idrætshal gør ÅSG mere synlig og studiemiljøet endnu bedre, samt bidrager til at gøre det til en endnu mere attraktiv arbejdsplads for elever og medarbejdere på ÅSG. De sidste tiltag vil samlet få ÅSG til at fremstå som et endnu mere attraktivt gymnasium, der også i fremtiden vil tiltrække mange dygtige elever. Det bliver en væsentlig fremtidig forudsætning, når ungdomsårgangene falder, og konkurrencen mellem gymnasiale institutioner skærpes.

Bestyrelsen glæder sig også meget over den eksterne eksponering af ÅSG, som ledelsen og medarbejdere skaber, ligesom elevernes succesfulde deltagelse i faglige konkurrencer er af uvurderlig betydning for ÅSG's omdømme. I skrivende stund er elevsøgningen til ÅSG den største i Århusområdet, og det er sket uden brug af en eneste krone på markedsføring. Det bekræfter kun, at engagement og fokus på undervisning og læring er guld værd.

Jeg vil på bestyrelsens vegne sige en stor TAK til elever, lærere, administrativt personale og den daglige ledelse på ÅSG for en enestående indsats i 2014. Et vel fungerende arbejde i bestyrelsen er helt afhængigt af jer.

På bestyrelsens vegne
Peder Østergaard

VELKOMMEN FRA ELEVRÅDET

Kære alle ÅSG-elever - nye såvel som gamle

Et nyt skoleår er skudt i gang! Og med det følger en hel masse at tage fat på.

I elevrådet ser vi det som vores fineste opgave at skabe gode faglige og sociale rammer på ÅSG. Skolen skal være et sted, hvor man har lyst til at være. Ansvar for dette ligger i samarbejdet mellem skolen og eleverne; kvaliteten er størst,

når begge parter tager ansvar. Elevrådet er vores chance for at tage dette ansvar og derigennem få indflydelse og præge vores dagligdag.

Elevrådet handler om, at enhver får det bedste ud af sin skolegang. Vi sætter mangfoldighed, den gode stemning og gensidig respekt i centrum. At der skal være plads til alle, er ikke bare noget, vi taler om.

Hjerteligt velkommen til jer alle, til ÅSG og til endnu et år fuld af forandring i fællesskab.

På vegne af elevrådet

Elevrådsbestyrelsen:

Anna Bojer 1x,

Agnete Bie Westphael 2a,

Frederik Jacob Jensen 2y,

Frida Haag 2h,

Maja Mette Østerhaab Andersen 2u,

Noah Frouvne Nayberg 2b,

Rasmus Krogh 1a

DIMISSION 2014 - ELEVTALE

Vener! Nu er vi der ... næsten!
Vi er i hvert fald meget meget tæt på. Tæt på friheden. Tæt på at være fuldstændig fri. Det er faktisk lidt ubegribeligt, så tæt vi er på. Og derfor har jeg lavet et lille regnestykke for at sætte det hele i perspektiv. Hvis nu vi så hele vores gymnasietid - fra første gang vi satte vores fod på fortrappen, og til vi går ned ad den om snart - som en vandring fra Skagen og ned gennem Danmark til her, hvor vi er nu, så ville vi være præcist så tæt på (ca en meter red.)! Så tæt på at kunne tage vores huer og gå ud i vognene, der holder og venter på os allerede nu. Det synes jeg er meget tæt. Desværre ville vi gå meget langsomt, hvis vi skulle bruge tre år på at gå fra Skagen og hertil, så der går lige et stykke tid endnu... Vi er i hvert fald virkelig tæt på, det er det jeg prøver at komme frem til.

Men hvornår er jo nok heller ikke det relevante spørgsmål - selvom det måske har været det, der har fyldt mest for os det sidste stykke tid. Det store spørgsmål er selvfølgelig, hvad det er, der kommer til at ske. Og det er jo det med den frihed, som vi så tit snakker om - derude i fremtiden, som nu er meget tæt på. Men hvad mener vi egentlig med det? For når vi siger, at friheden er derude i fremtiden, så siger vi også, at vi er ufrie nu. Det er jo nok mest af alt en dårlig undskyldning for ikke at få gjort det, vi har lyst til her og nu (det må være det, som frihed er). Vi har vel altid et frit valg. På den anden side, så er det jo et ret stort skift, der kommer til at ske lige om lidt. For selvom vi måske har haft et frit valg, så har der i hvert fald været nogle forventninger til os, eller "gode

råd" om hvordan vi har burdet gøre, og hvilken retning der har været den bedste at gå. Vi har haft nogle ting, der skulle gøres, fordi de skulle gøres, og ikke nødvendigvis fordi vi har haft super meget lyst til at bruge 5 timer på at skrive en litterær artikel om et digt fra 1800-tallet.

Det her er jo faktisk ikke kun en afslutning på gymnasiekapitlet. Det er afslutningen på en epoke, der har varet lige så længe, som vi kan huske. Det er afslutningen på den epoke, hvor der er andre, der har taget valg for os, eller i hvert fald lagt mange af rammerne for vores liv. Lige fra vi gik i vuggestue, til børnehave til folkeskole og til og med gymnasiet, har der været en sti foran os, en sti der har været klar og ofte smal. Den har delt sig nogle gange, og vi har bevæget os lidt i forskellige retninger. Der har også været hindringer, men rettesnoren og en hjælpende hånd har altid været der. Måske endda en madpakke hjemmefra. Det, vi er så tæt på nu, er et sted, hvor stien ændrer sig på en helt ny måde. Det er jo ikke bare en korsvej. Stien stopper jo faktisk her – for de fleste af os. Vi kan gøre lige akkurat, hvad vi har lyst til, og på den måde er vi ved et forgreningspunkt med

uendelig mange forgreninger. Og inden for matematikens principper betyder det, at alle punkter i planen er defineret – mulighedernes plan! Vi kunne også bare kalde det en åben mark.

Og nu kommer jeg jo fra landet og har set køerne komme på græs efter en lang vinter i stalden. Det er jo faktisk den samme situation, vi står overfor nu. Vi skal ud og drøne rundt på den mark, ligesom køerne, og det går altså ikke stille for sig! Sådan tror jeg, det er med friheden. Og nu skal jeg nok lade være med at tegne videre på billedet, for vi ved jo godt, hvad der sker efter et stykke tid. Så venner køerne sig til marken og begynder at stå og tygge drøv, knapt så kåde, og pludselig er marken også græsset ned, og så skal køerne tilbage i båsen og bindes og malkes – hvis de

slipper så billigt. Nej! Det billede skal jeg nok lade være med at tegne!

Vi har knoklet for at nå her til, og vi gjorde det! Vi er kommet igennem på den anden side. På den anden side af alt det, vi hidtil havde frygtet: AT, DHO, AT, SRO, AT, AT, SRP og så selvfølgelig AT. Mand! Vi er færdige med alt det.

Men vi har også lært noget. Vi har fx læst kloge ord fra kloge mænd, og en af de kloge mænd sagde faktisk engang noget ret klogt.

Han sagde, at "det at vove er at miste fodfæstet et kort øjeblik – ikke at vove er at miste sig selv." Sagt på en anden måde: Hvis man har for sikker grund under fødderne, så risikerer man at miste sig selv. Og jeg tror ikke, jeg lyver, hvis jeg siger, at alle

af os herinde har oplevet den følelse på et eller andet tidspunkt de sidste tre år. Det der, når man kommer hjem fredag efter skole og tænker tilbage på ugens løb eller bare får det simple, men superirriterende spørgsmål: "Hvordan har din dag været", og så indser man, at man ikke kan huske noget som helst. Jeg tror også, det er derfor, tiden nogle gange er gået så vildt hurtigt.

For gymnasiet som system er jo temmelig ensformigt og rutinepræget, nogle ville sige firkantet. Og på én måde er det jo ret befriende, for så kan man

ligesom falde ind i rutinen og drive med strømmen. Men samtidig er rutinen vel den sikreste grund at have under fødderne. Så hvis man overgiver sig til den, så ender man jo med at miste sig selv, et kort øjeblik, hvis han altså har ret ham den kloge gamle mand.

Jeg tror, det er derfor, uddannelsessystemet er noget af det, der bliver kritiseret allermest - "en pølsefabrik" ville nogen kalde det. Knud Romer, der er forfatter og foredragsholder, og som vi jo er blevet gode venner med til månedsmødet, sagde på

et tidspunkt, at "dannelsen var forsvundet fra uddannelsen, og det eneste, der var tilbage, var ud".

Og hvis man bare kigger på gymnasiet, som det her "system", som det man kan se inde på LUDUS, eller i en eller anden gymnasiereform, så passer kritikken jo! Det er virkelig ensformigt og rutinepræget og firkantet. Men... for der er selvfølgelig et men. Og for os, der går her, så er det jo fuldstændig indlysende - så indlysende at det virker næsten dumt at pointere her, men Knud Romer og de andre overser

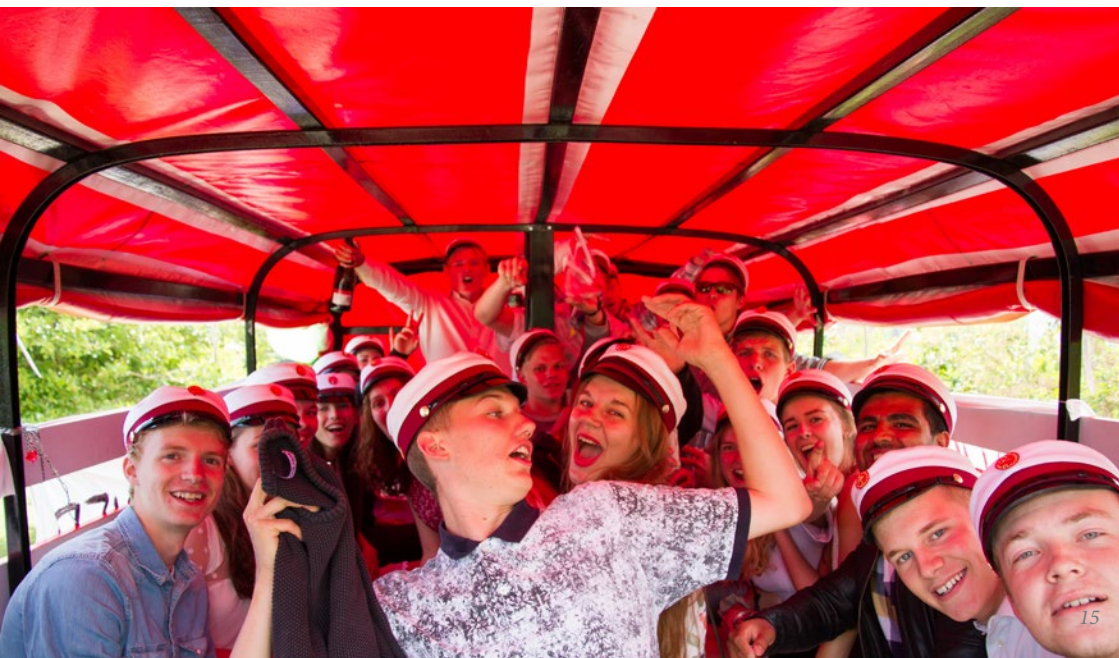
det åbenbart. Det, der betyder noget, er jo alt det, man ikke kan se inde på LUDUS eller i en eller anden gymnasiereform. Det er jo den hverdag, som vi har skabt! Og når jeg tænker tilbage på vores tre år, så ser jeg et helt andet billede end den pølsefabrik, nogen tror, vi lever i! Det er jeg ret sikker på, at vi alle sammen gør.

Selvom vi nogle gange har overgivet os til rutinen – og det tror jeg faktisk også Søren Kierkegaard ville synes var okay – så har vi jo ikke givet op og bare drevet af sted på samlebåndet, vi har handlet og taget vores egne valg og ikke mindst holdt sammen. Vi har haft musicalen og revyen, der var 100% elevstyret. De har jo begge været et stort kollektivt "misten fodfæstet", og de er begge endt med en kæmpe succes! Der har været alle elevrådsgrupperne, skolebladet, festudvalget, "studiegruppen", der har været skiturene og rejser til Prag og Budapest, som skolen i hvert fald overhovedet ikke var indblandet i – det er der papir

på. Og så er der selvfølgelig alt det, der ikke kan sættes en titel på. Alle de små ting, som har skabt det liv, vi har haft her. Det er jo alt sammen noget, vi har skabt inden for de her rammer, som vi kalder gymnasiet – men det har aldrig været en del af rammerne. Netop fordi det ikke er noget, som er en del af "systemet", så bliver det så meget mere ægte. Det er det, der har gjort, at vi har mistet fodfæstet en gang imellem og holdt fast i os selv, og det er det, der har gjort os parate til det, der kommer lige om lidt. Hvis dannelsen skulle være forsvundet fra uddannelsen, så har vi i hvert fald gjort vores for at kompensere for det, og det tror jeg, vi har gjort mere end godt.

Så tillykke til os alle sammen! Tillykke med, at vi kan sætte os ud i busserne med huerne på hovedet om mindre end så lang tid (ca lidt mindre end en meter red.)! Jeg tror, vi er temmelig klar til at komme ud på græs.

William Heyman Krill, 3z

MIDNATSSHOW PÅ ÅSG: ÅRETS MUSICAL

Da vi så tilmeldingen til dette års musical, var vi ikke i tvivl om, at vi ville være med – på den ene eller den anden måde. Sidste år deltog vi i teaterkoncerten, og det var årets højdepunkt for os begge. Vi følte os pludselig som en del af noget større, og det var som om, at vores høje forventninger til gymnasiets sociale liv endelig blev indfriet.

Dette års musical var en fortolkning af en gammel klassiker, der bød på korsetter, aliens og en sød transvestit – what's not to like? Midt i 3.g'ernes AT-skrivning, 2.g-stress og 1.g-forvirring fandt vi alle sammen tid til at mødes på tværs af

årgangene, og vi sled og slæbte, og det var pisse hårdt. Ting gik i stykker, skuespillere faldt og slog sig, lærerne var forvirrede, og der var kaos. Men det var også sjovt. Det var sjovt at møde nye mennesker, hyggeligt at drikke fyraftensøl, lærerigt at overvære de andres optrædener, og når vi alle spillede sammen, gik det heldigvis op i en større enhed.

Vi er ikke i tvivl: vi skal være med næste år; om det bliver som musikere, solister eller bag kulissen. Vi vil simpelthen ikke gå glip af det.

*Esther Møller Fogh og
Stine Østergaard, 2m*

2W PÅ DANNELSESREJSE I MILANO?

Vi overvældes alle af nysgerighed, men samtidig af frygt, da vi for første gang træder ind på den 17.000 m² store "Piazza Del Duomo", som markerer centrum af Milano. Overvældes af den storslåede gotiske domkirke, der spirer op på vores venstre side. Overvældes af pladsens storhed og de hundredvis af turister, som haster forvirrede rundt mellem hinanden opslugt af deres kame-raer og kort. Opslugt af egoet. Vi lokkes hurtigt ind i mængden og bliver en del af massen, der i desperation søger mødet med den italienske kultur. Samtidig forfølges vi af de mange målrettede gadesælgere, som et bytte der jages af et rovdyr. De kommer skiftevis anmassende med deres farverige plasticselfiestænger og store udvalg af kopi-solbriller med spejlglas. Hvis man kigger nærmere, står der med stor sandsynlighed "made in China" på de fleste af deres

varer og har ikke meget med italiensk kultur at gøre. Enkelte steder står levende skulpturer i pompøse udklædninger og lokker folk nærmere for at fotografere dem, og opkræver derefter et par euro. Pladsen danner tydeligvis grundlag for en pengeindustri, som satser på os. Turisterne. Men selvom vi – 2.w – ligesom de mange andre er valfartet til byen som turister, er vores udgangspunkt et andet end de flestes. Vi er studerende. Studerende som skal studere Italien og suge indtryk, der skal bidrage til vores dannelse og uddannelse. De kalder det en dannelsesrejse. Men hvilken brik i dannelsen spiller denne enorme plads, som befinder sig i hjertet af Milano, og stadig er så langt fra det, man forbinder med italiensk?

Pladsen pulserer af liv. Liv fra alle verdens hjørner. Det, der

tilføjer italiensk liv til pladsen, er den enorme domkirke. Tanken om de tusindvis af italienerne, der har haft glæde af kirken gennem de sidste 200 år. Vi træder ind, og jeg bærer på en forventning om at møde den stilhed, som jeg ikke kunne finde på pladsen udenfor. For mig karakteriserer stilheden mødet med kirker, fordi menneskene omkring en oftest søger kontakten til det, der er større end en selv, hvilket ikke foregår verbalt. Forbindelsen, som kan lindre den smerte, som mennesket bærer rundt på. Men sådan er det ikke her i "Duomo". I verdens fjerdestørste domkirke. Her er kirken delt i en side til turister og en side for de troende, og kirken går dermed godt i spænd med pladsen uden for – nogle vil kalde det et turisthelvede. Omkring os vrimer folk rundt. Taler. Griner. Tager billeder med deres ipads, smartphones og store

spejlreflekskameraer. Hvorfor? Hvor er øjeblikket med Gud? Hvor er forbindelsen til det religiøse? Forbindelsen til Italien? Respekten? Den er der ikke. I stedet handler det om jagten. Folk jager det perfekte foto, som de kan sprøjte ud på deres facebookprofil eller instagram, og derefter indhøste likes. Det handler om at pleje egoet. Om selviscenesættelsen. Der er ingen kontakt til hjertet eller til, hvad der foregår indeni. Blot til hjernen. Og fornuften. Refleksionen om, hvordan man kan fremstille sig selv bedst. Refleksion om, hvilke oplevelser man skal jagte bagefter mødet med kirken.

Pludselig vimser en ung, lyshåret kvinde op ad de tre trin, der fører op til et af altrene, og jeg tænker endelig, at der er en, der giver sig tid til at mærke kontakten til Gud og kontakten til sig selv, men i stedet vender hun sig om, siger noget på russisk og poserer for en mand med kasket, som står parat med kameraet nedenfor. Han fanger hendes smil med linsen, og hun kan derefter trisse tilbage til massen af turister. Det russiske par fortsætter langs søjlerne i kirkens dybe rum og leder atter videre for at blitze og indfange øjeblikke. Mine hænder er indsmurt i kulde, hvilket de ikke var, før vi trådte herind. En hvidhåret præst

kommer frem ved højalteret i kirkens centrum og begynder at prædike på italiensk. Han bærer et hvidt klæde, som lyser op i bygningens mørke. Ordene giver genklang i kirken, men menneskene omkring mig stopper ikke op. Samtalerne stopper ikke. Blitzene forsvinder ikke. Jagten vedbliver. Jeg lytter til hans ord, men forstår kun "Santa Maria" og "Amen", men hvor mange hører egentlig efter? Hvor mange forstår? Og da går det op for mig, at det måske ikke handler om at forstå. Måske handler det om at mærke. Ligesom at det i højere grad handler om at mærke den italienske kultur frem for at forstå den, men det er svært at mærke igennem kameraet. På samme måde kan det være svært at mærke med hjernen og ikke hjertet. Således kræver det kontakt med sig selv for, at man kan sanse Italien. Det kræver kontakt til sig selv at være dannet. At opnå dannelse er et af de primære formål ved gymnasiet og ved denne studietur, men bidrager besøget i domkirken til vores dannelse, eller er vi blot på sightseeing, som de flakkende turister der omslutter os?

I begrebet dannelse ligger der flere aspekter. Dannelsen handler om at forme. Det kræver kontakt til hjertet at være dannet, fordi det handler om

ens direkte oplevelse af mødet med kulturen. Måden vi mærker og sanser kulturen. De følelser kulturen får frem i os. Samtidig nødvendiggør dannelsen også en kontakt til hjernen, fordi det handler om tilegnelsen af viden. Det at man kan se kulturen i en kontekst og i forhold til noget andet, for derefter at sætte den i perspektiv. Dermed bygger dannelsen på andres erfaringer, men samtidig på ens egne. For dannelsen opstår netop i mødet med kulturen i den direkte oplevelse. Man tager kulturen til sig og graver i den, mens man på sightseeing ofte kun skimmer den på overfladen, for derefter at bladere videre til næste seværdighed. Det er svært at mærke kirken og religionen her, for stemningen stinker langt væk af travlhed efter at komme videre. Vi mærker den også, for vi skal jo snart videre i programmet. Det kan dermed let blive til sightseeing, men samtidig bliver der læst i kompendiet, vi tilegner os viden, vi reflekterer, vurderer og perspektiverer. Så måske alligevel det gør noget ved dannelsen. Vi befinder os trods alt i verdens fjerdestørste domkirke. Magnifico.

Luna Berg Pedersen, 2w

AT LÆRE AT VÆRE LÆRER

Mit første år som rigtig lærer er nu overstået. Eller det vil sige, rigtig lærer har jeg jo egentlig ikke været, pædagogikumkandidat er den rigtige betegnelse: et avanceret ord til et avanceret arrangement. Når jeg skal forklare mine elever eller min familie, hvad det betyder, siger jeg, at jeg er ved at lære at være lærer.

Eleverne siger oftest ok og fortsætter med dagens dont, familien spørger gerne ind, hvad indebærer det? Tjo, indføring i essentielle og mindre essentielle læringsteorier, observation og refleksion, kursuskuller, endeløse buffeter, dannede og udannede diskussioner om almen dannelse og ekstra mange navne at lære i alle de nye klasser, jeg har været inde i. Mere praktisk skal man altså ind i forskellige klasser og observere kollegaers undervisning, de skal observere ens egen undervisning, man skal på (mange) kurser, og man skal skrive en større opgave.

Har alt dette så lært mig at være lærer? Man siger, at pædagogikummet skal lære én at være den reflekterende praktiker. Det betyder, at samtidig med, at man hver dag bedriver undervisning, så skal man hele tiden vurdere praksis - hvorfor gik den lektion så godt, og hvorfor gik den lektion så dårligt?

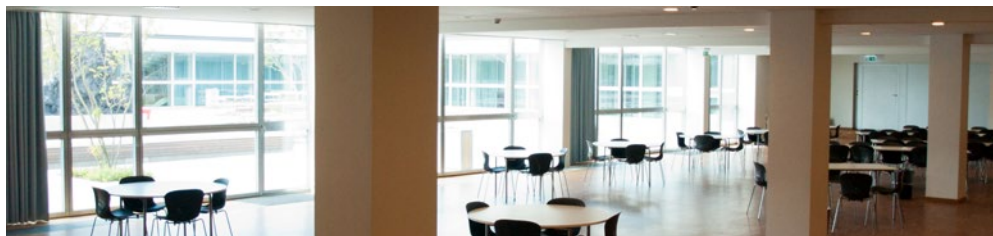
Hvordan kan jeg motivere bestemte grupper af elever, eller hvordan gør jeg mine opgaveinstruktioner tydeligere? Mine refleksioner er klart blevet bedre. Især pga. mine vejlederes store hjælp og støtte (vejlederne er de lærere, som jeg har været tilknyttet det sidste år for at følge og undervise i en af deres klasser). Det er et ligeværdigt forhold og en proces, hvor begge parter har noget på spil. Denne proces har, sammen med de teoretiske kurser, sat endnu mere gang i tankerne om, hvilken slags lærer, jeg gerne vil være.

Da jeg begyndte på ÅSG som årsvikar for snart tre år siden, var disse tanker der også. Jeg tænkte meget over, hvordan jeg skulle være. Min umiddelbare tanke var, at det var nødvendigt at være en meget streng lærer for at opveje min unge alder (25 år). Efter kort tid kom jeg dog frem til, at sådan en rolle kunne jeg ikke påtage mig. Jeg blev nødt til at være mig selv og så håbe på, at fordi eleverne godt kunne lide mig, havde de også respekt for mig som deres lærer og ville

altså opføre sig derefter i klasserummet. Disse tanker er igen blevet udfordret i pædagogikummet, fordi der trods alt er ting, som jeg ikke er helt tilfreds med i min undervisningspraksis, og som jeg gerne vil ændre på. Så det har jeg forsøgt. I løbet af året får man som pædagogikumkandidat forskellige fokuspunkter, som man skal forsøge at udfolde sig indenfor. For mit vedkommende har det især handlet om læreroplæg og feedback til eleverne. Punkter, som jeg synes er svære og ikke særligt rare at opholde mig for lang tid i. Punkter, som jeg nok ikke ville have brugt så meget tid på ellers, men som i særdeleshed har udviklet mig som lærer.

Så hvis jeg skal svare på, om jeg har lært at være lærer, så ja. Men som alt andet i livet, er det selvfølgelig ikke en afsluttet proces, og jeg håber, at jeg vil blive ved med at reflektere over min praksis i resten af mit arbejdsliv. Det vil sige ca. de næste 40 år af mit liv. En tanke, som kun skræmmer mig lidt, fordi jeg i højere grad glæder mig ved, at jeg har verdens bedste job. Jeg kan ikke forestille mig noget mere interessant, meningsfuldt og udviklende end at undervise og herigennem skabe frihed og muligheder for andre. Jeg håber, at eleverne er med på den, for det er i hvert fald den slags lærer, jeg er: den entusiastiske type.

Maria Krahn Jakobsen

PEACE IN OUR TIME

Diktator finder kur mod kræft: Diktator og nanofysiker Asbjørn kunne i morges fremvise et 100% sikkert antistof mod kræftceller. "Jeg tænkte mig bare om", udtaler Asbjørn, som samtidig understreger at antistoffet foreløbig kun vil blive brugt på patienter fra ISISstan.

Helt sikkert er det at visse lande er heldigere end andre med deres diktator. Senere kunne man på landets vægavis læse, at ISISstans diktator, triiatlet og maratonløber Asbjørn ved en usædvanlig imponerende præstation havde vundet samtlige discipliner ved OL!

Som det oftest er med den slags nyheder var det 100% opspind. Udtænkt af de statsansatte journalister i det fiktive land "ISISstan" i anledningen af skolens store rollespilsdag onsdag den 29. maj.

Som noget nyt afholdtes årets temadag som et rollespil, hvor samtlige skolens elever deltog i et rollespil kaldet "Peace in our

time", hvor 30 nationer (i- og u-lande, demokratier og diktaturer) skulle klare sig så godt som muligt i en globaliseret verden med internationale kriser og kamp om ressourcer. Målet var at opnå fredelige løsninger gennem forhandlinger i "FN" på sultproblemer, flygtninge, ressourcefordeling, truende miljøkatastrofer og religiøse optøjer blandt meget andet, samtidig med at de enkelte "nationer" hver især kæmpede om at blive rigest og mod hinanden i 4 OL-discipliner. Rigdom kunne vindes ved at løse så mange som muligt af de af lærerne udarbejdede faglige opgaver. Sjældent har ivrigheden for at løse opgaver været større på skolen. Ja, diverse "beskæftigelsesministre" stod gerne i lange køer ved opgavekommissionernes borde for stadig at få nye opgaver. Beskæftigelsesministrene var også ansvarlige for "arbejdernes" pauser.....men de var vist usædvanligt korte! I FN-rummene samledes na-

tionernes præsidenter og vice-præsidenter om de håndtegnede "verdenskort". Skulle de åbne deres grænser for verdens flygtninge trods tabet af velfærdsgoder? Hvordan dele nyfundne ressourcer i "Nordhavet" eller jordens alt for sparsomme fødevareressourcer? I krigsrummene oprustede nationernes forsvarsministre og generaler til den store krig... meget kunne vindes, men måske mere tabes?

På gangene strømmede det med journalister, OL-deltagere, udenrigsministre, spioner, velfærdsministre og og handelsfolk. Eller bare folk der var på udgik efter et eller andet. Disse sidste var ofte i "politiets" søgelys og hurtigt viste det sig at "lovovertrædere" oftest var gengangere. Tag f.eks Svend fra 3d, som ofte søgte tilbage til fængslets mørke og kolde rum. Men der var også politiske flygtninge og folk, der (med held) søgte at oprette helt nye nationer. Det blev til "Vatikanstaten" tror jeg... Det

nye land måtte så tilkæmpe sig et rum og en plads på "score-boardet" i hård konkurrence med "Jylland", "Bon-Bon-land" (hvor præsidenten og halvdelen af befolkningen ifølge Ebolalands presse led af sukkersyge) og verdens mest utroværdige land "Giza" (hvis ledere ifølge vægaviser indgik aftaler til højre og venstre).

Det var en spændende og anderledes dag, hvor indtil flere lærere blev set med jakkesæt på. Krigslederne havde gjort deres for at ophidse til krig iført hjelme og baretter. Men ÅSG's elever er ikke sådan

at hidse op. Faktisk foregik alle forhandlinger i FN hurtigt og smidigt, og alle tog ansvar. Og i krigsrummene var der nærmest "kold krig". Man siger ofte, at den typiske "ÅSGELEV" er lidt flippet, tolerant og fredelig, "der skal være plads til alle" siger de, og meget i dette spil kunne faktisk tyde på det. Der var stor tilfredshed dagen igennem med både de valgte præsidenter og diktatorer. Som der stod på "Halternas" vægavis i anledning af, at FN ville blande sig i diktaturets styreform: "Simon er det bedste, der er sket for Halterna siden erobringen af Puoti i 1736. Problemet er, at omverdenen

ikke vil erkende vores succes. FN mangler indsigt, siger ekspert Emma Børsen." Næ, der var faktisk ingen oprør og kun meget få nyvalg. Således blev mange i de samme roller dagen igennem... og til sidst blev dagen nok for lang, især for de udmattede opgaveløser. Nu vil en evaluering af dagen vise, om spillet engang kan gentages i en måske kortere og modificeret udgave, således at man kan få endnu mere udbytte af det store arbejde, "temadagsudvalget" havde lavet.

Ivan Jensen

GLOBAL CITIZENSHIP OKTOBER 2014

Ved 60-årsfejringen af UNESCO's ASP-netværk udtalte FN's generalsekretær Ban Ki-moon, at verden står over for flere globale udfordringer, som kræver global handling. Det er derfor ikke nok, at skolen producerer individer, der kan læse, skrive og regne. Skolen skal bringe globale, delte værdier til live og gøre en aktiv medfølelse for verden og dem, der deler den. I forlængelse heraf indgik vi i 3.b i starten af dette skoleår i et UNESCO-samarbejde med en gymnasieklasse i Japan. Vi havde løbende kontakt med klassen og udvekslede videoer om vores skoleliv og ideer til, hvad vi kunne lære af hinanden.

Senere på året fik vi til opgave at definere, hvad en verdensborger bør vide og gøre, og hvilke ændringer Århus Statsgymnasium kan foretage for at blive bedre til at uddanne unge mennesker til verdensborgere.

I efteråret 2014 deltog vi i en femdags konference i København, hvor elever fra udvalgte

danske skoleklasser skulle mødes med elever fra venskabs-skolerne fra hele verden. Målet med konferencen var, at elever og lærere skulle arbejde sammen om at definere overordnede egenskaber, som en global borger skal besidde, og hvordan de forskellige skoler kan uddanne deres elever til at blive bedre verdensborgere.

Eleverne fra de deltagende lande – Cuba, Jomfruøerne, Libanon, Japan, Estland, Tanzania og Danmark – blev blandet og fordelt på firemandsværelser, så der var rig mulighed for at lære hinanden at kende. Det var tydeligt, at selvom vi alle kom fra forskellige kulturer, baggrunde og kontinenter, lignede vi alligevel hinanden på mange punkter. Selvfølgelig havde vi forskellige måder at opføre os på, og til tider blev samværet meget intenst, men man oplevede kun at blive mødt med respekt og tolerance og ingen sure miner eller fordomme.

Eleverne lagde ud med at

præsentere deres skoler, og det arbejde og de tanker, som var gjort i klasserne hjemmefra, blev udvekslet. Det var lærerigt at opleve, hvor forskellige vores ideer om "Global Citizenship" var, og hvad man i hvert land mente, man kunne gøre. Eksempelvis diskuterede vi den første eftermiddag, hvordan man kan skabe mere kommunikation mellem forskellige lande ved brug af teknologi. Efter at alle lande havde præsenteret deres forslag, rejste læreren fra Tanzania sig op. Hun fortalte, at i deres skole havde de knap nok råd til bøger og tavler, så det var nogle helt andre muligheder, de havde. For os, der er vant til at tage computere, mobiler og god internetforbindelse for givet, satte det virkelig tingene i perspektiv.

Vi elever arbejdede i løbet af ugen med forskellige måder at vise vigtigheden af, at man som individ tager ansvar og deltager aktivt i både lokalområdet og på globalt plan. Der blev lavet malerier og skabt

en forestilling med sketches og en video, hvor eleverne gav interviews om deres definition af en "Global Citizen". Imens arbejdede lærerne på forslag til, hvordan "Global Citizenship" kan integreres i undervisningen, uanset om man underviser i en fattig skole i Tanzania eller på en international skole på Cuba, og en af konklusionerne var at afholde en årlig "Global Citizenship Day". Ugen sluttede med, at elevernes forestilling blev vist for undervisningsminister Christine Antorini og hendes kongelige højhed prinsesse Marie, hvor

også lærernes forslag blev præsenteret og videregivet til ministeren.

Udover ny og stor viden om "Global Citizenship" har vi også fået nye kontakter over hele verden. Det tætte samarbejde i løbet af dagene og aftenerne, der blev tilbragt sammen i Tivoli eller med kimonoprøvning i hotellets lobby, skabte på kort tid tætte bånd mellem både elever og lærere.

Og hvordan holder man så liv i et skoleprojekt som "Global

Citizenship", når konferencen er slut, og hverdagen har meldt sig? UNESCO har oprettet en blog for Global Citizenship-deltagerne, som løbende bliver opdateret med UNESCOs fortsatte arbejde med Global Citizenship, og teknologien har givet nye muligheder for at holde kontakt og dermed gøre afstanden mellem deltager-skolerne mindre. Der kommunikerer via facebook, messenger og snapchat, og vi følger hinanden lokalt og globalt.

Christian Sparre og Amelia Adby, 3b

FREMTIDENS KAKKELOVN

Moder Vinter er en kold kælling. Imens jeg cykler langs Fennisvej, så kan jeg mærke hendes isnende ånde i min nakke og hendes frysende omfavnelse igennem uldjakken. Det er lige meget, om jeg pakker mig ind i utallige lag og bliver til en babushka af uld, hun niver mig stadig i kinderne, til de bliver røde og sviende, og tårerne løber ud af øjenkrogen. Hendes benede fingre lukker sig altid om mit håndled, lige hvor min varme hud er blottet mellem handskekanten og ærmet, og cyklen slingrer faretruende, imens jeg gang på gang ryster hendes greb af mig.

Fordi når Moder Vinter bevæger sig over landskabet, så smider hvert et træ bladene for hendes fødder og blottes deres nøgne kroppe, alt imens hun hvisker

lokkende og lovende ord om en ny chance og et kommende liv.

Jeg fortsætter videre på cyklen, imens jeg stadig mærker Moder Vinter bide i mine fingre. Mit blik flakker henover træernes skeletter, som snart vil blive malet hvide af sne. De venter på deres næste liv, som Søster Sommer synger for dem til vår.

Når man mærker den kølige kællings kærlighed, så kan man ikke lade være med at tænke én bestemt tanke. Noget jeg hører mange folk sige til mig i disse mørke dage af året: "Jeg glæder mig til, at vinteren er slut".

I takt med at dagene bliver kortere og kortere, bliver vi alle sammen som Snemanden i H. C. Andersens klassiske juleeventyr. Så tilfredse med kulden til at starte med, men med en hurtigt

voksende brændende længsel efter noget andet. En uforklarlig lyst til noget uopnåeligt. Moder Vinter bringer forkølelse, snot og hvæsende stemmer, sniger is ind i ærmerne og sniger sne i skoene, så sokkerne klæber til tæerne, og hvert skridt føles som om, at man sopper i en pøl af sjap og ulykke. Hele ens krop føles, som om den aldrig har kendt varme, og vi længes efter en tid, før vores læber ikke begyndte at sprække, hver gang vi smilte, og før vi skulle barrikadere os bag store tørklæder for at tage den tapre kamp op mod kulden. Nu er det kun et spørgsmål om tid, før folkesygdom nummer 1#, vinterdepressionen, ruller ind over os som en lavine og begravner os.

Jeg cykler videre, imens jeg omfavnes af Moder Vinters barn:

Mørke. Moder Vinter har nemlig mange børn, og vi venter stadig på det koldeste af dem alle: Sne. Fordi når Sne lægger sig under vores sko som et kridhvidt tæppe, så ændrer det hele verden til et hav af funkende diamanter, som blinker tusindvis af gange til os i den ufølsomme vintersol. Hvert et træ vil blive som hvide koraller på bunden af et uendeligt ishav, og børnenes glædesgrin vil kunne høres hver gang, de kælder ned langs denne hvide havbund.

Et syn så flot, så overjordisk, at vi hvert år aldrig helt synes selv at kunne genkalde det fra hukommelsen, før det er funkende foran vores øjne på ny.

Hvorfor kan vi, helt som Sne- manden der længtes efter det uopnåelige, ikke sætte pris på dette hav af diamanter og hvide koraller? Det er besynderligt: Om sommeren, når sveden løber ned ad ryggen på os og får trøjen til at klæbe sig til huden, så siger vi altid, at vi glæder os til jul. Når efterårets ild brænder på træerne, så glæder vi os til jul. Til nu, til hjerternes fest. Til

duften af kanel, smagen af gløgg og lyden af salmer.

Hvorfor cykler jeg så nu og glæder mig til, at det er slut, til at diamanterne er blevet knust og ødelagt og lavet til sjap, smeltet og væk? Til lysene langs Strøget er pillet ned, gemt langt væk i en kasse til at samle støv. Jeg glæder mig til alt det, jeg ikke har nu, til anderledes dage og temperaturer. Til græs som er så grønt, så forbandet grønt. Er græsset altid grønnere på den anden side? Så syntetisk grønt og skinnende, at jeg ikke kan glemme det. Jeg vil have det nu, så jeg kan længes efter alt det andet endnu en gang.

Vi lever livet på fremtidens grønne græs, i stedet for at være her nu. Vi glæder os til sommer, når det er vinter, og til jul, når det er sommer. Vi vil glæde os til varme, når det er koldt, og til kulde, når det er varmt. Vi glæder os til weekenden, vi glæder os til, at skolen slutter. Vi glæder os til at være færdige på universitet, fordi vi glæder os til endelig at blive fri, mere fri end en flyvende fugl! Vi glæder

os til at få job og så også at blive færdige på jobmarkedet, det må være ægte frihed. Så får man børn, så kan man endelig være fri, når de flytter, når vi bliver pensioneret, så kan vi endelig leve! Vi glæder os altid så skide meget til hele fremtiden. Jeg ser det, og jeg gør det selv. Hælder kul på fremtidstoget i spandavis, én efter én efter en illusion om fremtiden, alt imens livet tikker hurtigere og hurtigere forbi. Fuld fart fremad, omgivelserne suser forbi, og livet venter ikke ved hvert stop.

Og jeg tænker, imens jeg sidder på min plads i toget, er det virkelig så simpelt som: Vi vil altid have det, vi ikke har?

Det er et mysterium, og man må huske, at selvom træerne står nøgne, og du føler dig lige så kold og bar, så pas på, at du ikke kun luner dig ved kakkelovnen, som er fyret op af illusionen om en drøm og en fremtid.

Du er jo lige her - og NU?

Josefine Christensen, 2h

JUNIORTALENT – MERE END BARE BROBYGNING

I enhver skoleklasse sidder der elever, der har evner og lyst til at arbejde ekstra. Til at lære lidt mere. Til at blive lidt klogere på verden. JuniorTalent er et tilbud til de elever i folkeskolens ældste klasser, som har en bred akademisk interesse for at blive klogere på verden indenfor humaniora, samfundsvidenskab og naturvidenskab. Et JuniorTalent-år starter umiddelbart efter vinterferien og slutter inden efterårsferien og er en anderledes, talentorienteret brobygning mellem grundskolen og gymnasiet.

I skoleåret 2014/15 har vi på Århus Statsgymnasium afsluttet første JuniorTalent-år og er godt i gang med det andet. JuniorTalenterne udvælges på baggrund af en ansøgningsprocedure hvor elever i 8. klasse på folkeskoler i ÅSG's kontaktskolenetværk ansøger om at deltage. Herefter udvælges de bedste ansøgere, der optages som JuniorTalenter. Herefter deltager de i 5 faglige forløb, der samlet repræsenterer de tre faglige hovedområder.

Et bredt talentbegreb

ÅSG var en af de første skoler, der startede en JuniorTalent-afdeling. Sidenhen er projektet vokset sig større og har i dag et landsdækkende projekt, hvor gymnasier og handelsskoler tilbyder lokale folkeskoleelever muligheden for at blive JuniorTalenter. På ÅSG tilbyder vi fem forløb, der tilsammen inspirerer og udvikler JuniorTalenternes akademiske potentialer og forbereder dem på en ungdomsuddannelse. I JuniorTalent arbejder vi med et bredt talentbegreb, således er et JuniorTalent et ungt menneske med almen akademisk interesse, der ikke begrænser sig til enkelte fag.

Mere end bare brobygning

JuniorTalenterne kommer selvfølgelig til at opleve Århus Statsgymnasium igennem de fem forløb, men JuniorTalent er mere end bare brobygning. Vi forsøger igennem forløbene at stille krav til JuniorTalenterne, så de bliver bevidste om, hvad

det vil sige at være et talent. De er særligt udvalgte, fordi de har evnerne og lysten, det forventer vi, at de viser os. Samtidig er det ikke sikkert, at man bliver ved med at være et talent i fremtiden, bare fordi man er JuniorTalent. Det kræver stadig hårdt arbejde at nå sine mål, og vi forsøger hele tiden at gøre det faglige niveau i forløbene så højt som muligt, så alle bliver udfordret.

Vi glæder os til i næste skoleår at overrække diplomer til den 2. JuniorTalent-årgang på ÅSG og til i samarbejde med vores kolleger at fortsætte med at udvikle JuniorTalent, så vi kan tilbyde endnu bedre forløb til de kommende JuniorTalent-årgange her på skolen. Indtil da vil vi glæde os over, at vores oplevelse er, at der er masser af videbegærlighed blandt JuniorTalenterne.

*Nikolaj Andersen Kjær og
Morten Junget
Projektledere,
JuniorTalent Aarhus Vest*

EN SEKRETÆR TAKKER AF

Så er det tid at sige farvel til min arbejdsplads gennem 28 år. Jeg blev ansat den 1. april 1987 og har nu valgt at gå på efterløn.

Jeg blev i sin tid ansat af rektor Ole Juhl, i år 2000 overtog Keld Larsen roret og i år 2011 var det Dorte Fristrups tur. Tre rektorer med hver deres ledelsesstil og samtidig en skole, der er i stadig udvikling både bygningsmæssigt og med skiftende gymnasieformer. Jeg har kendt til tre, og nu er man på vej med en ny, hvis politikerne kan blive enige.

Bygningerne har været under ombygning i rigtig mange år. På et tidspunkt havde vi altid utætte nedløbsrør og utætte tage. På vores kontor måtte vi flytte kaffemaskinen, fordi det regnede ned i den. Vi vidste jo ikke, hvad der var af gift fra sådan et utæt tag. I dag fremstår skolen heldigvis langt smukkere, nu mangler der kun nogle bedre idrætsfaciliteter.

I 1987 var der ikke noget, der hed EDB. Eksamensbeviser blev

udskrevet på skrivemaskine, protokoller ført i hånden og eksamensgennemsnit regnet ud på regnemaskine, så vi havde rigtig travlt med at skrive eksamensbeviser, når den sidste elev havde været til mundtlig eksamen om onsdagen, så de kunne være klar til at udlevere om fredagen, hvor vi havde og stadig har dimission.

Fraværsregistrering har altid fyldt meget. Da jeg startede og mange år frem, førte lærerne protokol i hånden. Hver måned fik jeg protokollerne ind, så blev de tastet. Det kunne godt tage en uges tid. Herefter kunne eleverne komme forbi kontoret og få deres fraværsprocenter. Mange gik efter at være lige under 15%, det var nemlig lovligt dengang. To af mine tre børn har været elever på Statsgymnasiet, og de måtte også ind forbi mor og få deres tal.

SU har været en opgave, jeg har beskæftiget mig med i alle mine år på skolen. De første mange år havde jeg tæt kontakt

til eleverne, når de kom ind for at få hjælp til at udfylde deres ansøgning. I dag søger de selv, så elevkontakten er nu meget begrænset.

Jeg har også beskæftiget mig med regnskab. Det var dengang, Statsgymnasiet var en "institution under Århus Amt". I starten blev alle regninger indsendt til Århus Amt, og de betalte så vores leverandører. Senere fik vi bemyndigelse til at betale regningerne selv, men det overordnede regnskab blev lavet af Amtet. Vi havde en kontantkasse, så når f.eks. biologilærerne havde købt for 10 kr. gubbyer, mødte de op på kontoret for at få deres udlæg retur. Meget tidskrævende, men sådan var det.

Administrationen var dengang delt op i to kontorer. Rød administration holdt til ved rektorkontoret, mens blå administration var i det første klasseværelse på sydgangen, der hvor musik nu har lokaler. Jeg sad i blå administration. Her fik

vi tit besøg af lærerne, hvis de havde behov for en lille pause.

Lærerværelset var delt op i to rum, et til rygere og et til ikke-rygere. Af en eller anden grund var der sjovest i rygerafdelingen, og der blev pulset på livet løs, men lugten var fæl.

Kunsten er en stor del af denne skoles ånd. Det har været givende dagligt at færdes med Asger Jorns værk i forhallen, vægtæppet "Den lange rejse" i festsalen, og den sidst tilkomne skulptur af Per Kirkeby i solgården er der udsigt til fra sekretærkontoret.

Al denne berømte kunst har medført to dronningebesøg i den tid, jeg har været på Statsgymnasiet. Først i år 2000, hvor genvævningen af "Den lange rejse" blev indviet, og senest i år 2013, hvor Per Kirkebys skulptur blev afsløret.

Ja, der er mange minder fra et langt arbejdsliv. Nu skal jeg ikke i skole efter sommerferien. Terminsprøver, årsprøver og skriftlig eksamen er ikke længere min hovedpine, solder og caféer behøver jeg ikke bekymre mig om. Ja, det bliver lidt mærkeligt, men også dejligt med en ny frihed til at gøre alt det, der lige falder mig ind.

Jeg siger farvel til jer elever, må I alle få en dejlig tid på ÅSG, forhåbentlig med en studenterhue som ballast til jeres videre færd i livet.

Til alle mine kolleger siger jeg farvel og tak for denne gang. Det har været berigende at være ansat på denne skole.

*Mange hilsener
Vivi Guldberg*

FRIVILLIG IDRÆT

Pigefodboldholdet, som bestod primært af 1. og 2. g'ere, klarede sig over al forventning. Vi vandt den første kamp over Viby Gymnasium, for at være uheldige og spille uafgjort mod Langkjær gymnasium i den anden kamp. I den sidste kamp mod Risskov var pigerne trætte, og overmagten var måske også vel stor, vi tabte kampen til Risskov gymnasium, der så også vandt hele stævnet. Turneringen lover godt for de næste år, med så ungt et hold skulle vi være klar til næste år at tage det sidste skridt.

Lars Raunholt

Fodbold

Efter rekordmange spillere til frivillig fodboldtræning hver tirsdag op til efterårsferien var forventningerne store til gymnasiefodboldturneringen.

Men holdånd, fight og gode trænere var ikke nok til at få ÅSG videre fra kvalifikationsturneringen i Region Midt (med 12 deltagende gymnasiehold). Ved "tilfældig" lodtrækning var vi kommet i absolut stærkeste pulje med Risskov Gymnasium, Langkær og Horsens Statsskole.

Undervejs i kvalifikationsturneringen blev det til knebne nederlag til Risskov og Langkær og uafgjort mod Horsens.

Træner Niels Svendsen udtaler: "Vi har et ungt og talentfuld hold, så jeg regner med at komme langt næste år".

Mikkel 2w - målmand

Najib 3h

Victor 3u

Nikolai 3u

Andreas Brix 3d

Peter 3d

Araz 2b

Alexander S 2w

Emil 2u

Andreas 3m

Daniel S. 3w

Asad 2u

Morten Ostenfeld 2u

Daniel 1u

Rasmus Ledet 1u

Marius 1h

Simon Nielsen 3u

Negash 1d

Niels Svendsen

Frivillig basket 2015

I år var den store og rutinerede basketcoach Ivan Jensen trådt til som vikar for Jens Winter, som trængte til en lille pause fra sit lange virke. Og endelig lykkedes det at besejre Marselisborg! Nå, spøg til side... Som sædvanlig var der i år frivillig basket på programmet alle tirsdage fra kl 15-16.30. Her kan både rutinerede og urutinerede spillere deltage og senere måske få lejlighed til at kæmpe mod andre skoler i "Gymnasieskolernes basketturnering".

Både træning og kamp gik godt. Således vandt pigerne B-rækken i Århus og kvalificerede sig til A-Række mesterskaberne i København mod de bedste hold fra hele Danmark. Men det har de jo prøvet før.

A-drengene besejrede som nævnt Marselisborg (med flere landsholdsspillere) og var via en 2.plads i A-stævnet efter Risskov

også kvalificeret til A-stævnet i København. Som noget nyt! Og det var gode hold, vi sendte afsted en meget tidlig morgen i februar! Ud over at de spillede hurtig og fantasifuld basket, var der også på holdene en virkelig god og dejlig teamspirit, hvor alle var villige til at gøre deres bedste og aldrig give op, selv når modstanden syntes uovervindelig.

Og denne holdånd blev der virkelig brug for i København, for det var benhård modstand. Faktisk var den gamle coach ikke klar over, at "skoleelever" (skønt jo mange var ungdomslandsholdsspillere) kunne spille så flot og effektiv basket. Men både store og små nederlag blev taget med godt humør og så hjalp det, da skolen gav en cola og en bøfsandwich på vejen hjem.

Ivan Jensen

DEN GRØNNE RING OG VÆKSTHUSENE

Det er en råkold, mørk og regnfuld torsdag morgen i slutningen af januar. 190 elever med billedkunst, design og samfundsfag fra Statsgymnasiets tre årgange forlader de lune todækkerbusser og begiver sig bevæbnet med blyanter, kort og kameraer ud i det åbne område, Østerby Skov ved Tranbjerg. De har en mission: At hjælpe Aarhus Kommunes afdeling for Teknik og Miljø med at forvandle det sted, som i denne uvenligt blæsende morgen ligner en bar mark, hvor ikke engang kragerne gider flyve ud for at vende, til et attraktivt område i kommunens plan om at skabe mødesteder i det grønne for byens borgere. Forinden har byplanlægger Lars Lund fra NIRAS og faglærerne sat processen i gang hjemme på skolen med teorier om landskabsarkitektur, byplanlægning, bysociologi og fænomenologi, og begreber som *genius loci* og *tabula rasa* er sammen med stedsanalyse, målgruppeundersøgelser og idegenerering fyldt i værktøjsskassen. Nu skal teorierne anvendes og visionerne blomstre.

KAN GYMNASIETS FAG OG VORES ELEVER EGENTLIG BRUGES TIL NOGET? ER DE KOMPETENCER, SOM DE VISUELLE OG KREATIVE FAG OPØVER, EFTERSPURGTE UDE I DET SÅKALDT VIRKELIGE LIV?

Opgaven er blevet stillet af Hanne Kaagaard, kommunens afdeling for Teknik og Miljø, med afsæt i Friluftsplán 2013-17 og ønsket om at udvikle ni rekreative mødesteder i en grøn ring omkring byen. Lars Lund og tre ansatte fra kommunen – alle iført gummistøvler og regntøj – er på stedet med oplæg og viser rundt i Østerby Skov, hvor de nyplantede træer kun når op i knæhøjde og sammen med vejret udfordrer elevernes forestillingsevne. I lektionerne derefter

arbejder eleverne i grupper på tværs af fag og klasser for at udvikle stedsspecifikke projekter, udforme konkrete og samtidig visionære ideer til Østerby Skov. Det anvendelsesorienterede aspekt i opgaven motiverer, og frem vokser ideer til kreativt udformede stisystemer, eventyrsskov, vikingeby, romantisk have, lejrpladser med shelters og naturlegepladser. Deadline er sat til lige efter vinterferien, projekterne hænges op på vinduerne rundt om Solgården. Dommerne er foruden Susanne Nielsen og Siff Erdmann, der repræsenterer kunden, Lars Lund og faglærerne, som hver især gennemgår alle projekter, giver point, tæller sammen og finder vinderne. Flest point, æren og et gavekort til café i byen får en gruppe på tre 1'ger, Ida Wammen (1x De), Line Loft (1gbk1) og Jonathan Appel (1gbk2) for en flot formidling af projektet Bakkerne i Østerby Skov og for ideen, der fornemt tilgodeser opgavekravene om bevægelse, social inklusion og æstetisk oplevelse.

Et par dage efter aflægger en projektgruppe fra Teknik og Miljø skolen endnu et besøg for at samle ideerne og drøfte, hvordan de kan bruges til de rekreative områder i den grønne ring. Det bliver sjovt at opleve nogle af de forskellige ideer og forslag poppe op i det grønne fremover.

Klokken er 8.30 en lun morgen sidst i april; stedet er Væksthusene i Botanisk have, og 81 billedkunst elever fra Egå og Risskov Gymnasier myldrer rundt sammen med 25 elever fra Statsgymnasiets to designhold, 3g de og 1x De. Rektor for Den Skandinaviske Designskole, Jacob Nørregaard, og Kamma Lauridsen, formidlingsmedarbejder ved Væksthusene, byder velkommen til de 116 elever, og med formaningen "I har travlt" lyder startskuddet for workshoppen. Arbejdsborde fordelede, tegneredskaber og modelmateriale anvises, en mindre hær af sortklædte unge tidligere elever fra Designhøjskolen, personale fra Væksthusene og billedkunst- og designlærerne bistår de arbejdende elever. Det er ikke første gang, de mødes i Væksthusene. Opgaverne blev offentliggjort for de 116 gymnasieelever ved en stor fælles-event d. 9. april, og efterfølgende har eleverne i billedkunst- og designundervisningen arbejdet med byplanlægningsteorier, i grupper valgt problemstilling og udformet ideoplæg til En god velkomst, En fængende fortælling og Et integreret byrum.

I heldagsworkshop skal de udvikle forslagene i praksis og præsentere resultatet for et dommerpanel bestående af Gøsta Knudsen, tidligere Stadsarkitekt og nuværende chefkonsulent for Aarhus Kommune, Morten Bluhm, ledende arkitekt, KPF Arkitekter Aarhus, Jan Norman, kunster, Lars Villumsen, Arkitekt MAA, Den Skandinaviske Designhøjskole og Kamma Lauridsen, formidlingsmedarbejder, der repræsenterer Science museerne/Væksthusene som kunden. Dagen igennem arbejdes der intenst med ideudvikling, visualisering og

formidling. Der diskuteres. Der skrives. Der tegnes. Der skæres ud og limes. Der konkurreres. Klokken nærmer sig deadline. Temperaturen sniger sig op på kogepunktet oppe under det gamle tropehus' glaskuppel, hvor Statsgymnasiets grupper har arbejdspladser. En af dommerne, Gøsta Knudsen, er allerede mødt op og skræver over projekter bredt ud på gulvet og kanter sig forbi interimistiske udstillingsvægge. Han kender den hektiske stemning fra tegnestuerne, før et konkurrenceprojekt skal afleveres. En halv time efter er der ryddet op, og Væksthusene har inviteret til reception med kolde drikke og rodfrugtchips – inden voting og præmiering kl 18. En spændt stilhed breder sig på den store siddetrappe, som Gøsta Knudsen og resten af dommerpanelet har taget opstilling nedenfor. Gøsta Knudsen roser alle grupperne for deres faglige seriøsitet og koncentration i arbejdsprocessen, driller venligt med at en tilsyneladende parcelhusbaggrund skinner igennem i projekterne og efterlyser flere af de vilde ideer. Førstepræmien på 1000 kr. går til en gruppe fra 3g de på Statsgymnasiet, Katrine Holde, Jonina Björk, Ida Schön-

nemann og Julie Laustsen for et gennemført - på en gang enkelt og spektakulært - forslag med inspiration i Gaudis mosaikker, der efter dommernes vurdering vil give Væksthusets gæster en kunstnerisk oplevelse i tilgift til den botaniske. Andenpræmien på 600 kr. går også til en gruppe på Statsgymnasiets 3g designhold, Terese Overgaard, Uyen Nguyen og Amanda Laursen, for en med dommernes ord overlegen udnyttelse af terrænet til et velfungerende og smukt stisystem med enkle platforme ved indgangspartiet.

Så ja. Gymnasiets fag kan bruges uden for skolen, og elevernes faglige færdigheder er ikke kun noget, der efterspørges af lærerne og læreplanerne, men også af det "rigtige" samfund. Og måske ikke overraskende, men lige så vigtigt: Gymnasiet, fagene, eleverne kan bruge verden uden for skolen i udvikling af en innovativ samarbejdsform, til praktiske og kreative afprøvninger af teorier og ideer og til at få inspiration, motivation og anderledes feedback end karakterer.

Janne Yde

HISTORIER FRA EN BIBLIOTEKAR

De sidste 15 år har jeg haft det privilegium at kombinere min undervisning med jobbet som bibliotekar. At jeg sagde ja til det, har jeg ikke fortrudt et øjeblik. Bibliotekarens job er en blanding af administration, vejledning og klasseundervisning. Når jeg ser tilbage, er det først og fremmest forandringer, jeg får øje på.

Da jeg begyndte var de gamle mældags kartoteksskuffer så småt udskiftet med stregkoder og edb. Nu er alt lagt ind i databaser, og edb-systemet er skiftet ud tre gange - med nye muligheder ved hvert skift. I 2000 lå biblioteket i lokale 239, men 5 år senere flyttede vi det over i studieområdet i østfløjen. Det gamle bibliotek var vældig hyggeligt med reoler var vældig hyggeligt med reoler fra gulv til loft, men eleverne

kom der næsten ikke, så jeg sad noget ensom på posten derinde. I studieområdet blev der til gengæld stor aktivitet, så nu blev jeg ”synlig”. Hvis man vil fornemme stemingen fra det gamle bibliotek, kan man se det i en scene fra Niels Malmros film, Kærlighedens smerte, hvor det blev brugt som eksamenslokale.

Da studieområdet åbnede i 2005 var det udstyret med noget så avanceret som 10 bærbare computere. De var lænkede til bordene, og vi fik installeret alarm med røgkanon i lokalet, da vi i de år var plaget af ubudne gæster efter lukketid. At alle elever i dag selv medbringer en bærbar computer, fortæller lidt om, hvor hurtigt udviklingen på IT-området går. Med fremkomsten af internettet ændrede min

biblioteksundervisning karakter: mindre vægt på at finde bøger og mere vægt på at finde de seriøse steder på nettet.

i- og eBøger er også kommet frem i min tid som bibliotekar og med dem og den kæmpe mængde af information på nettet, har nogle spået papirbogen en snarlig død. Da reolerne fra det gamle bibliotek i 2012 blev fjernet, følte jeg mig som hr. Swann i Matador, hvor tjener Boldt på Jernbanerestauranten siger: ”Nå, hr. Swann, kan De høre Fenrisulven glamme?” Men hvor hr. Swann må erkende, at der ikke længere er behov for en butik som Damernes Magasin, tror jeg stadig på pBogen. Næsten alle har taget smartphones og tablets til sig og bruger dem lystigt til mangt og

meget. Men alligevel bliver der stadig solgt masser af pBøger og pAviser, og undersøgelser viser, at selv de digitale indfødte læser hurtigere på papir end på skærm. Så mit gæt er, at de to medier finder en plads ved siden af hinanden, så vi bruger det, der er bedst i den konkrete situation.

Jeg vil slutte med en lille beretning om, hvordan jeg forestiller mig bibliotekets rolle på ÅSG om nogle år:

Det er et par dage inden vinterferien i 2020. Jon sidder i studieområdet, og hans humør står lige så lavt som solen, der skinner ind ad vinduerne. Han har svært ved at komme i gang med AT eksamensprojektet: han

var til vejledning i går, havde ikke rigtig lavet noget forarbejde, fik lidt sure miner fra de to vejledere, men gik alligevel derfra med et forslag til en central bog, som skulle kunne hjælpe ham i gang. Det passer ham godt med en bog, da den er hurtigere at læse end elektroniske tekster, og den er også lettere at finde rundt i den, når man skal lave referencer. Men som ventet var bogen allerede udlånt fra kommunebibliotekerne: på alle andre gymnasier var de jo i gang med samme AT-emne. Han åbner sin computer og logger ind på gymnasiets informations-side. Den er blevet meget lettere at gå til, siden han begyndte i 1g. Dengang havde de en lektion, hvor informationssøgningsvejlederen gennemgik de forskel-

lige søgesider og deres login, nu er det hele blevet samlet i én indgang. Jon skriver nogle søgeord og får godt 200 hits; det virker noget uoverskueligt, så han prøver at indsnævre søgningen. Nu giver det god mening: en artikel fra Faktalink, et par avisartikler fra Infomedia, nogle links til nettet godkendt af fagfolk på EMU, en bog fra bogkælderer, en iBog fra Systime og et par bøger fra ÅSGs bibliotek. Blandt de sidste er den bog, som vejlederne havde anbefalet, og han henter den på hylden. Derefter går han hen til informationssøgningsvejlederen og får en nøgle til iBogen. Nu er der måske alligevel håb for hans AT-eksamen.

"KUNST EFTER ÅSG" - EN NY HALVÅRLIG BEGIVENHED PÅ ÅSG

ET NYT UDS-
TIL-
LINGSKONCEPT
BLEV FØDT I DETTE
SKOLEÅR.
"KUNST EFTER ÅSG"
ER EN GRUPPEUDS-
TIL-
LING MED UDVALGTE
TIDLIGERE BIL-
KUNSTELEVER, DER
ARBEJDER VIDERE MED
KUNST TIL DAGLIG.
UDSTILLINGERNE
FERNISERES AF VEN-
NEFORENINGEN
UNDER ÅRHUS FEST-
UGE OG IGEN EFTER
PÅSKE.

Eleverne møder samtidskunsten
I år stødte eleverne ikke kun på
tankevækkende samtidskunst
fra tidligere elever, men fik
også en smagsprøve på noget
af det ypperste inden for dansk
samtidskunst. På månedsmødet i
februar fortalte performance- og
videokunstneren Lilibeth Cuenca
Rasmussen om sin kunstneriske
udvikling. Hun viste værker
tilbage fra sin akademitid og frem
til hendes senere, mere kom-
plekse værker, og åbnede vær-
kerne for eleverne. Efterfølgende
deltog billedkunsteleverne fra 2g
og nogle af 3g'erne i en eksklusiv
performanceworkshop, hvor
Lilibeth bad dem analysere og
derefter intervenere eller mani-
festere ÅSGs rammer og vaner
med deres kroppe i en gruppe-
performance.

ANJA OXAGER SOFIE HVITVED LINNEA SLIPSAGER IDA SCHRADER

Mange af skolens elever arbejder seriøst og dedikeret videre efter gymnasiet med at dygtiggøre sig inden for samtidskunst, innovation, design og arkitektur på højskoler, akademier og designskoler. Og vi kan se, at de er blevet bedre, mere modne og fokuserede i deres personlige æstetiske udtryk og projekt. Det ønskede vi også at vise vores nuværende elever - for udvikling slutter jo ikke med gymnasiet - tværtimod sætter vi den (forhåbentlig) bare godt i gang. I efteråret udstillede vi 4 tidligere elever: Anja Oxager (tegning), Sofie Hvitved (isenesat fotografi), Linea Slipsager (maleri og grafik) og Ida Schrader (video). Udstillingen blev bred med de mange forskellige medier, udtryk og fokus. Mere smal blev forårets udstilling, hvor Anders Morre Pedersen og Peter Scherrebeck Hansen præsenterede en mere sammenhængende udstilling med video, installationer og foto.

Bonnie Bay Andersen

Anders Morre Pedersen

Peter Scherrebeck Hansen

FERNISERING fredag 17.4 kl 16-18
i trappehallen i den nye bygning
KUNST EFTER ÅSG

Udstilling med 2 tidligere elever
som arbejder med kunst til dagligt

REJSEBESVÆR

Det er lige som det skal være. Brian står selvfølgelig og flagrer med Turen går til Istanbul. Og Henrik prøver forgæves at få styr på tropperne. Deres blikke jager frem og tilbage i et forsøg på at finde de elever, der nu efterhånden er kommet 30 minutter for sent. Og mens stressen for alvor melder sig over, at vi stadig mangler to elever, nu to minutter før toget kører mod København, så trasker Peter og Hornum roligt ned og stiger på toget, som om intet var hændt. En fremragende start på en fremragende tur. Og selvom en af de selvsamme elever senere finder ud af, at hans pas er udløbet, så er det, som om at solen bare skinnede på os hele vejen frem og tilbage.

Også selvom solen sjældent viste sit ansigt, mens vi var i selve byen Istanbul. Men det holdt ikke tyrkerne inden døre. Overalt på gaden var der sælgere, som gjorde deres ypperste for at lokke turister ind i netop deres butik. For tyrkerne er i høj grad et handelsfolk – og når turister kommer forbi ens butik, så holder man sig ikke tilbage. De billigste tricks, man kan finde på, bliver brugt – og hæmninger eksisterer ikke. De fleste havde endda lært sig selv et par tyske sætninger – ja nogle gange var de endda danske! På samme måde er de tyrkiske drenge ikke bange for at pifte højlydt af de blonde danske piger. Det har sin charme, også selvom det står i klar kontrast til

den tilbageholdne danske kultur. I det hele taget virkede der til at være kontraster overalt i byen.

For Istanbul er kontrasterens by. Istanbul har hektiske gader med fortove smallere, end man troede var muligt. Man går og er bange for at blive kørt ned af den metro, der nærmest flyver forbi ens ører. Men tager man 10 skridt mere, så havner man på den hyggeligste lille café. Et sted, hvor tiden står stille – ja man bliver næsten i tvivl, om hygge virkelig er en dansk opfindelse. Menuen er den samme, hvor end man går hen – çay (tyrkisk te) og nargile (vandpibe). På selvsamme gade kan man finde bygninger, som er over 1500 år gamle. Man vender hovedet, og på den anden side af gaden ses

På turen gjorde vi en dyd ud af at lære nogle tyrkiske gloser. Her er dem der blev brugt mest:

TYRKISK PARLØR

Merhaba – Hej/goddag

Güle güle – Farvel

Teşekkür – Tak

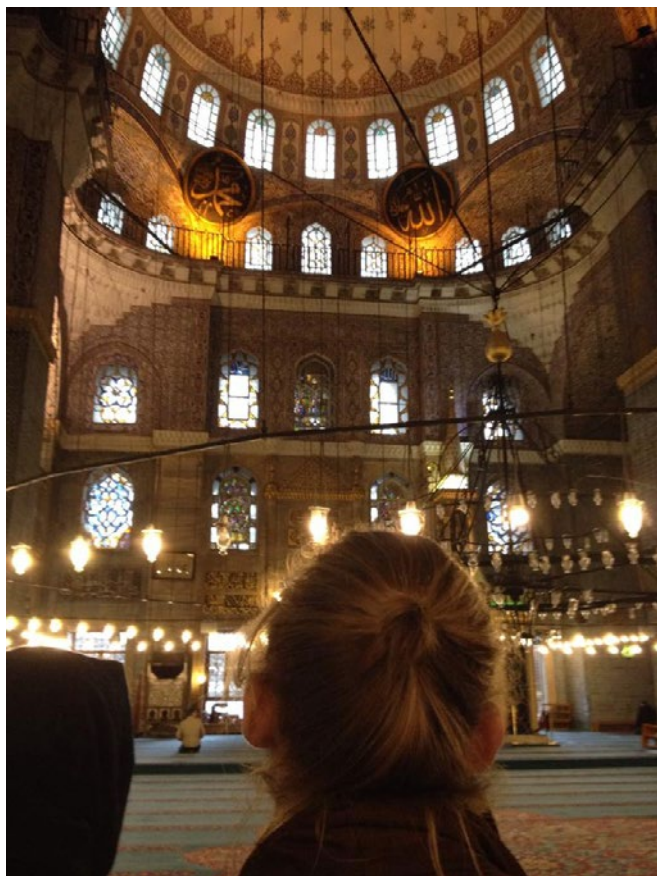
teşekkür ederim – Mange tak

benim adım... – Jeg hedder ...

Korkarım – Jeg er bange

Pardon - Undskyld

stillaðser og travle håndværkere, hvor nye bygninger bliver opført. Tyrkiet er kendt for sin sekularisering, men religion fylder stadig utrolig meget i gadebilledet. Med jævne mellemrum i løbet af dagen runger kaldet til de daglige bønner over hele byen fra moskeernes minareter. Man ser både kvinder i hijab (tørklæde) og kvinder i burka. Men man støder på mindst lige så mange kvinder uden slør, der i stedet har dækket deres hoveder med make-up og solbriller. Byen er hektisk, og man kan til tider have brug for et frirum. Derfor forstår man, hvilken værdi og rolle de mange moskeer i byen har for tyrkerne. Moskeerne er rum, hvor man kan finde en omsluttende ro, der nærmest er nødvendig i sådan et storbyliv. Men omvendt afslørede interviews, vi lavede med tyrkiske skoleelever, en tilgang til religionen, som har mange fællestræk med den kulturkristne tilgang. Vi undrede os for eksempel over, om eleverne ikke skulle

til bøn under interviewet, da det blev afbrudt af et af dagens bønnekald. Men der er stadig mange, der reagerer på bønnekaldene. Moskeerne er velbesøgte, og vi planlagde således vores besøg i Den Ny Moske i et af frirummene mellem bønner. Det var en fantastisk oplevelse. Pigerne tog indkøbte tørklæder på, og vi smed alle sammen skoene i plastikposer, inden vi gik ind. Et uendeligt tæppe fyldte det fuldstændigt lydtomme rum. Uret på væggen var gået i stå. Mens man kigger på det mønstrede loft, er det som om, man i et kort øjeblik letter. Og i de øjeblikke kan man sagtens sætte sig i ind i den muslimske tankegang. Vi satte os på gulvet i en blanding af respekt og ærefrygt for stemningen og den imponerende bygning. Alt imens rørte mænd på alle aldre ved bagsiden af deres øre, mens de bukkede sig for deres religion. For kvinderne må ikke

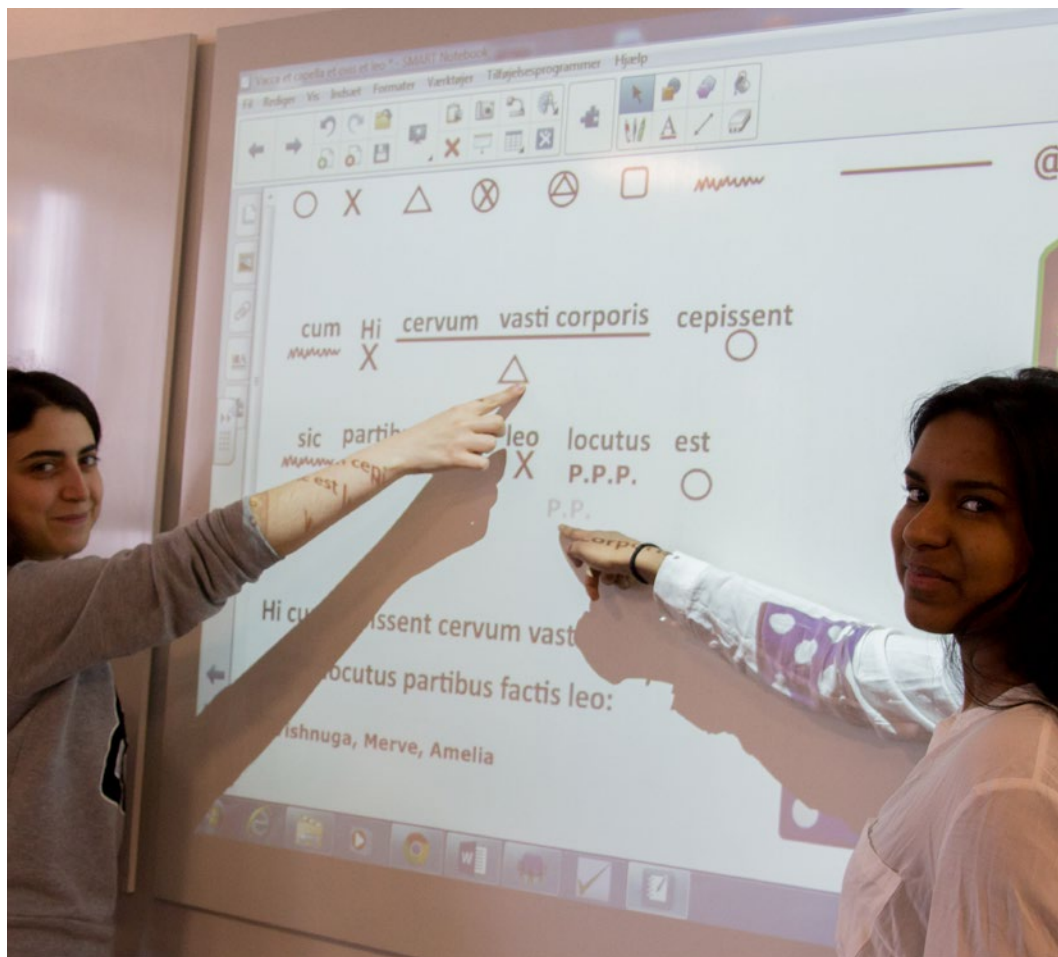
bede sammen med mændene. Og den kønsfordeling er ikke kun at finde, når man er i moske. For springer man ud af moskeen og trasker ned ad nogle små gader, finder man en af de oldgamle, historiske tyrkiske traditionelle bygninger – de såkaldte hamamer (tyrkiske bade). Vi besøgte en af dagene en hamam, hvor der udenpå var indikeret, at den var opført i slutningen af 1400-tallet under det ottomanske rige. Også her er kvinder og mænd opdelt. Men det skyldes måske nærmere den "uniform", der er påkrævet. Konceptet er egentlig meget simpelt – man tager alt tøjet af, får et lændeklæde udleveret og bliver derefter dirigeret ind i en kæmpe antik marmorsal. Rumklangen er enorm, og der er vaske til afkøling overalt, for saunabesøg er også en obligatorisk del af oplevelsen. Efter man har taget turen fra det varme til det kolde, sidder man og damper lidt af, indtil

man bliver udpeget af den kæmpestore tyrkiske massør. Efter en tur i Hamam føler man sig renere og mindre anspændt i musklerne end nogensinde før. Som et nyt menneske. Turen i Hamam var for mange et af turens store højdepunkter. I det hele taget var der utallige højdepunkter, og efter de 6 dage var vi mere end mætte af indtryk. Nu blev der sagt güle güle (farvel) til hotellet, til landet og til den mægtige by. De sidste tyrkiske lira (møntfoden) blev brugt på tørklæder, på kilovis af Turkish Delight og på de sidste kopper çay. Der er ingen tvivl om, at det er en kultur, som har sat sig fast i os. Det virker helt underlig nu at drikke kamillete og spise drømmekage. Specielt når man sidder der i tyrkisk skjorte og tilhørende tyrkisk pashmina-tørklæde og mindes en fantastisk tur.

*Jens Malmkjær Willumsen
og Mikkel Werling, 2a*

LATIN C

Latin er et fag, hvor man lærer om sproget og grammatikken og en række latinske begreber, hvilket giver et grundlag for at få udviklet sine evner til at læse og oversætte lettere latinske originaltekster. Det sproglige kendskab giver desuden mulighed for at beskrive og analysere dansk og andre sprog bedre. Latin C handler dog ikke udelukkende om grammatik, latinske ord og analyse. Man får samtidig en meget spændende viden om den daværende kulturhistorie,

hvilket man med fordel også kan anvende inden for fagene oldtidskundskab og historie. Derudover stifter man bekendtskab med gamle tekster og interessante forfattere, hvor man blandt andet læser forskellige myter, fabler, komedier og tragedier. Undervisningen er fyldt med liv, sjov, bevægelse, faglighed og indeholder generelt varierede arbejdsformer. Vi laver mange interaktive øvelser på tavlen, hvor en række spændende og fantasifulde notebooks og powerpoints

benyttes. Dette er meget fjernt i forhold til de øvrige fag og deres undervisningsmetoder, men samtidig en meget udfordrende og lærerig arbejdsmetode. Desuden bliver man undervist af en af ÅSG's mange gode lærere - nemlig Ruth! Latin C er altså et lærerigt og spændende fag, som vi helt klart kan anbefale alle ÅSG's elever.

*Vishnuga Kandiah Veluppillai,
Merve Öksüm, 3y*

INTER-MGP REVITALISERET!

I år var det endnu engang blevet tid for ÅSG til at være vært for det Intergymnasiale Melodi Grand Prix.

Efter den fantastiske sejr sidste år, hvor vores band Kusher løb med pokalen på Lankær, var der store forhåbninger om, at ÅSG også i år skulle blive vindere, så pokalen kunne blive i huset. Det viste sig dog ret tidligt, at interessen for at deltage som band i vores eget MGP ikke var særlig stor, og på aftenen, hvor vi skulle finde vores egne to deltagende bands, endte det ud i en konkurrence, hvor kun tre bands deltog. Det var dog en fantastisk god aften, hvor de deltagende bands til gengæld fik lov til at spille to gange. Denne mangel på deltagende bands bekræftede en tendens, vi på forhånd havde frygtet, nemlig at elevopbakningen omkring MGP var dalende. Denne tendens har været synlig igennem de sidste par år, hvor også gæsteballet fra andre gymnasier ud over værtsgymnasiet har været meget lav. Noget måtte gøres.

Al magt til eleverne!

Problemet lå i høj grad i manglende mulighed for engagement fra eleverne. Hidtil har planlægningen foregået på værtsskolen, eksekveret af festforeningen på den pågældende skole, samt, i mindre grad, lærer- og ledelsesrepræsentanter fra de andre skoler. Dette skulle ændres. Vi valgte derfor at kaste al magt ud til eleverne! Om det var modigt, genialt, dumdrigtigt eller smart er der sikkert flere meninger om, men da det er en fest for eleverne, bør det også være en fest lavet af eleverne. Det hele blev desuden faciliteret og dirigeret af mig, så vi var sikre på, at eleverne holdt fokus og overholdt deadlines.

Århus' største gymnasiefest!

Startskuddet til dette års Inter-MGP lød en kold eftermiddag i december, hvor elev- og lærerrepræsentanter fra de 10 deltagende gymnasier mødte op på ÅSG til planlægningsmøde. Mens lærere og ledelse blev briefet

om det praktiske angående regler, økonomi, deadline mm. blev eleverne ledt igennem en idegenereringsproces, hvor de fandt frem til temaet for dette års InterMGP: Roskilde festival! Efter dette blev de efter interesse delt ud i undergrupper, der skulle stå for PR, oppyntning, indkøb, events mm. Det vigtigste var også at få brandet InterMGP som en stor fest, da det rent faktisk er Århus' største gymnasiefest! Og eleverne gjorde det med bravour! Over de næste par måneder tog de alle midler i brug, og der blev brugt både facebook, twitter, instagram, lavet video klip, plakater, konkurrencer og meget meget mere! Engagementet var ikke til at tage fejl af, og resultatet heller ikke.

100 billetter på 43 sekunder!

Hvor der før har været problemer med at sælge nok billetter til Inter-MGP endte vi ud med at have det stik modsatte problem! Billetsalget havde været støt stigende siden frigivelsen på grund af den gode

branding på de sociale medier, og da det mandag inden festen, som var om lørdagen, blev meldt ud, at over halvdelen var solgt, tog det for alvor fart! I løbet af de næste 12 timer var alle billetter solgt! En storm af mails og telefonopkald skyllede den løbende uge ind over såvel sekretærerne, festudvalgs eleverne, Lars Nordam og mig selv. Det

lykkedes os at få plads til knapt 100 mennesker ekstra, disse billetter blev sat til salg fredag klokken 12 og var solgt i løbet af 43 sekunder! Aldrig havde vi turdet håbe og tro på denne succes! Det var naturligvis ærgerligt for de elever, der ikke fik sikret sig billet, men på grund af brandregulativerne måtte vi "kun" have 1400 gæster. Resultatet var omfattende sortbørshandel af billetter, samt elever der spekulerede i måder at snige andre elever ind til festen - bl.a. over bygningen og ind i den nye gård, gennem vinduer og døre forskellige steder i bygningen. Dette var dog bagateller og intet imod den succes, det var at have skabt så stor interesse omkring festen.

Som at være på festival!

Da aftenen for festen kom, var det både med hegn ude foran skolen, der i bedste Roskilde stil skulle væltes, og med en enorm orange scene, bygget af Carsten (pedel), inde i festsalen, og et kæmpe camp-område i forhallen, hvor der var både rullegræs, telte og lyskæder. Rammerne var altså sat til en fantastisk aften! Aftenens konferencier var Per Vers, der

gjorde et fremragende job i at skabe stemning og få publikum i det helt rigtige humør. Der var 19 bands, der skulle optræde denne aften, og alle gav de sig fuldt ud. Desværre var det ikke muligt for ÅSG at holde på pokalen til trods for to solide præstationer fra vores deltagende bands. Sejren gik i år til Århus Katedralskole. Alligevel kan aftenen betragtes som en klar sejr for ÅSG! Vi fik gjort, hvad vi havde sat os for, og vi fik lavet det til en fest båret af eleverne på tværs af gymnasierne og med deltagere fra alle gymnasier. Vores eget festudvalg spillede en stor rolle i dette, og de skal have en stor tak, da de var det nære bindeled til skolen.

Vi ser nu i spænding frem til næste år, hvor vi har hørt en lille fugl synge om, at konceptet vil blive benyttet igen. Vi håber også, at den store opmærksomhed omkring festen har givet flere af vores egne elever blod på tanden til at stille op og deltage i MGP næste år, så vi endnu engang kan få pokalen tilbage på ÅSG.

Mads Jacob Engelbrecht

HVOR KOMMER DE EKSAMENSOPGAVER EGENTLIG FRA?

Et medlem af opgavekommissionen i spansk fortæller:

Alle gymnasiets fag har en opgavekommission, som er udpeget af undervisningsministeriet til at udarbejde de skriftlige eksamensopgaver. Antallet af medlemmer i kommissionerne er varierende, og antallet af opgaver er også varierende. Opgavekommission i spansk består af tre medlemmer, to fra Sjælland/København og én fra Jylland; undertegnede. Vi udarbejder hvert år normalt fire opgaver (to til sommereksamen, en til sygeeksamen i august og en til vintereksamen i december). Derudover er der ind imellem brug for en reserveopgave - når en skole kommer til at åbne den forkerte opgave eller trykkeriet har pakket opgaverne forkert... Og så er der lige Færøerne, som hidtil har fået deres egne opgaver. Så seks opgaver alt i alt har hidtil været det normale.

Og hvor lang tid bruger vi så på at udarbejde de opgaver?

Det er umuligt at sætte timer på det, for det er et arbejde, som er grænseløst. Det ligger i bevidstheden hele tiden, og en avisartikel, en tv udsendelse, en god bog - eller en dårlig! - kan være inspirationen til et tema,

som vi bruger som indfaldsvinkel og søgeord til San Google, som de siger i Spanien.

Først i september mødes kommissionen første gang. Hvert medlem har på forhånd sendt forslag til de andre, og på mødet besluttes det, hvilke temaer/tekster der skal arbejdes videre med. Her deltager fagkonsulenten, ministeriets øverste fagligt ansvarlige, normalt. Herefter grovarbejdes der med opgaverne en dag eller to.

Andet møde finder sted i november. Det er et meget intensivt internat-arbejds møde, der strækker sig over ca. fire dage på et sted, hvor kommissionen KUN arbejder med opgaverne og dårligt har tid til en kort spadseretur for at klare hovedet. Efter det møde er opgaverne klar til første korrekturgang, som en 'indfødt' spanier står for. Er det egentlig spansk, det, vi har skrevet, kan det siges bedre...?

Derefter bliver teksterne lagt ind i ministeriets system, som kun vi udvalgte har adgang til. Og så går korrekturgangene i gang. I år har vi været oppe på 7 korrekturgange på nogle af opgaverne. Selv om vi er 3, der læser, smutter der ind imellem et komma, et anførselstegn, en halv parentes, og pludselig kommer et af medlemmerne i tvivl om et eller andet ord...

Er der den mindste rettelse, skal der en ny korrekturgang til. Og så glemte jeg, at der faktisk er endnu en korrekturlæser på, en fagkollega, som ikke har været med i forløbet og som derfor ser med friske øjne på opgaverne

og derfor kan komme med konstruktive forslag til forbedringer.

Når vi synes, at nu kan vi ikke finde mere at rette, går fagkonsulenten på igen og læser den sidste korrektur og godkender opgaverne, som så endelig er klar til at blive sendt ud til alle landets studenter, som er heldige, at de skal op i spansk! Og så er det også ved at være forår, og eksamen nærmer sig.

Jeg har været med i opgavekommission i spansk i rigtig mange år. Hvor mange fortaber sig i fortidens tåger, og der er blevet ændret meget i opgavernes form i løbet af de år, men det har altid været fantastisk spændende og lærerigt at være med og få lov at bestemme, hvad årets studenter skal prøves i. Man kan spørge, om det ikke er svært at holde på hemmeligheden og lade være med at fortælle ens egne elever, hvad de vil møde til eksamen. Svaret er nej, det er det slet ikke. Den skriftlige eksamen er først og fremmest en sproglig prøve og det, vi vil prøve eleverne i, er altid det basale sprog, som vi arbejder med hele tiden i undervisningen, og det er egentlig af mindre betydning, hvilke tekster/emner vi vælger - selv om vi håber, at de valgte er interessante og motiverende for eleverne.

Vibeke Müller, spansk lærer og formand for opgavekommissionen i spansk

*Vibeke Müller,
spansk lærer og formand for
opgavekommissionen i spansk*

OPERATION DAGSVÆRK VÆRK

Den første onsdag i november hvert år deltager Århus Statsgymnasium i Dagsværkdagen. Dagsværkdagen er en dag, der udspiller sig på gymnasier og efterskoler landet over, udviklet og afviklet af den nationale ungdoms- og solidaritetsorganisation Operation Dagsværk, som er af unge og for unge.

Skolens dagsværkgruppe, også kendt under navnet "OD-gruppen", har i år slået sig sammen med GARK-gruppen og i forhåbningen om, at endnu flere af ÅSGs elever vil mobilisere sig og give et dagsværk d. 4. november 2015 vil dagen løbe af stablen på en ny og anderledes måde, end ÅSG før har set! Med Statsgymnasiets store fokus på at udvikle unge med sans for

omverdenen, for at tage stilling til og ville den verden, vi lever i, samler OD-GARK-gruppen i år alle skolens elever, for at vi kan rejse os fra skolebænkene og give de unge i det endnu ikke anerkendte Somaliland en stemme - mens landet tager sine første spæde skridt - og samtidig fortsat støtte Statsgymnasiets

samarbejde med skolen GARK, der ligger i Isiolo i Kenya.

Hør meget mere om Dagsværkdagen på et af skoleårets første månedsmøder, når OD-GARK-gruppen fortæller, forklarer og fremtryller skoleårets måske mest meningsfulde dag!

Du kan selvfølgelig altid tjekke od.dk ud, tage til infomøde med de to grupper eller hive fat i en af medlemmerne til hver en tid! Vi svarer gerne på selv de underligste spørgsmål – og bider kun en sjælden gang imellem. Primære kontaktpersoner vil være Alberte Wind Krogshede fra – efter sommerferien – 3.c og Eva Rosalie Buch Nielsen fra 3.h

Fodboldkampen mellem lærerne og 3g endte med en kneben sejr til eleverne på 3-2 – primært på grund af en skæv trænerprioritering med lidt for hyppige målmandsudskiftninger.

SIDSTE SKOLEDAG

FRIVILLIGE FAG

Året 2015 blev sparket i gang af et arrangement arrangeret af os i elevrådsgruppen Frivillige Fag. Faget var denne gang Filosofi, og emnet var etik. Forløbet kørte over 4 gange, hvor vi blev ledsaget af læreren Andreas Poselt. Med hans hjælp gik et hold elever derfor i gang med at snuse til den filosofiske verden og dens finurligheder. Folk var i den grad positivt stemte over for vores arrangementer og fandt det særdeles spændende og interessant,

og det er vi naturligvis meget glade for. Målet med tiltaget var at give eleverne en smagsprøve på, hvad filosofi er, så deres valg om et eventuelt valgfag i 3.g vil blive lidt lettere, eller bare fange dem som også fandt det dybt uretfærdigt, at de aldrig kunne finde ud af, hvad filosofi var, fordi deres studieretningsvalg gjorde det umuligt for dem at vælge det. Vi håber i hvert fald på at se jer til nogle af vores fremtidige arrangementer her på

skolen. En ting vi kan love jer er, at det bliver rigtig spændende og vildt interessant, fordi vi har et hold af meget dygtige lærere til at guide os igennem spændende emner og fag. Og vi ved, at engagerede lærere plus engagerede elever er lig med succes. Så det skal nok blive godt!

*På vegne af Frivillige Fag
Maja Mette Østerhaab Andersen*

ÅSG'S VENNER

Gammel elevfest, 2014

Fredag den 14. november 2014 var ÅSG's venner traditionen tro vært for gammel elevfest. Det blev en god fest med rigtig mange tidligere elever, der var mødt frem for at gense hinanden og møde deres gamle lærere. Vi glæder os til at se alle gamle elever igen i november 2015.

'Kunst efter ÅSG'

I løbet af skoleåret 2014/2015 har ÅSG's venner været medarrangør af to kunstudstillinger af værker fra gamle ÅSG-elever. Arrangementerne er døbt 'Kunst efter ÅSG'. Det første arrangement fandt sted i august 2014, hvor lektor Janne Yde forestod en præsentation af de unge kunstneres værker. Det seneste arrangement fandt sted i april 2015, hvor to gamle ÅSG-elever, Anders Morre Pedersen og Peter Scherrebeck Hansen, udstillede deres værker under kyndig vejledning fra adjunkt i billedkunst, Bonnie Bay Andersen.

I 2015 har ÅSG's venner fået deres egen facebook-side, hvor man kan læse om kommende arrangementer i 2015.

Find os på facebook -

[Århus Statsgymnasiums Venner](#)

På vegne af ÅSG's venner

Rebecca Parbo og Mads Katholm

ELEVFORENINGEN

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

På bestyrelsens vegne

*Lars Nordam
vicerektor*

ET NYT GYMNASIUM I DRIFT

Når man kom kørende til gymnasiet på cykel for ca. tre år siden, skulle man passe på hovedet, når man kørte ned gennem tunnelen til højre for hovedindgangen for at parkere i cykelkælderen. Det kan man ikke længere – hvor der var cykelkælder, er der nu en ny elevlounge med lockers og højborde, hvor eleverne ofte sidder og spiser. Det minder på den måde om gymnasiets første år fra 1958, hvor man i samme område afleverede sin madpakke for at få den udleveret igen til spisepausen, så den kunne indtages i madsalen.

I stedet for kan man parkere sin cykel i den nye cykelkælder, som ligger i den tidligere garage mod øst. Der har ikke altid været hul i den østvendte facade, men det er der nu – og i det hul sidder der en dør, som åbner automatisk, når man kommer kørende ind for at parkere sin cykel. Desuden er væggene derude gule – samme farve gul, som var at finde på gymnasiet i 1958. Derimod er det gulv, man går på, når man efter parkering går mod undervisningen ad sydgangen, rødt. Samme farve rød som også var at finde på gymnasiet i 1958. Og nu er man ikke længere i (cykel)kælderen, men på gymnasiets plan 100.

Allerede her bemærker man, at gymnasiet er åbnet op; der er ikke længere en kælder, og sydgangen, der fører ud fra cykelparkeringen, danner en ny og gennemgående linje hele vejen gennem plan 100 til udgangsdøren mod vest.

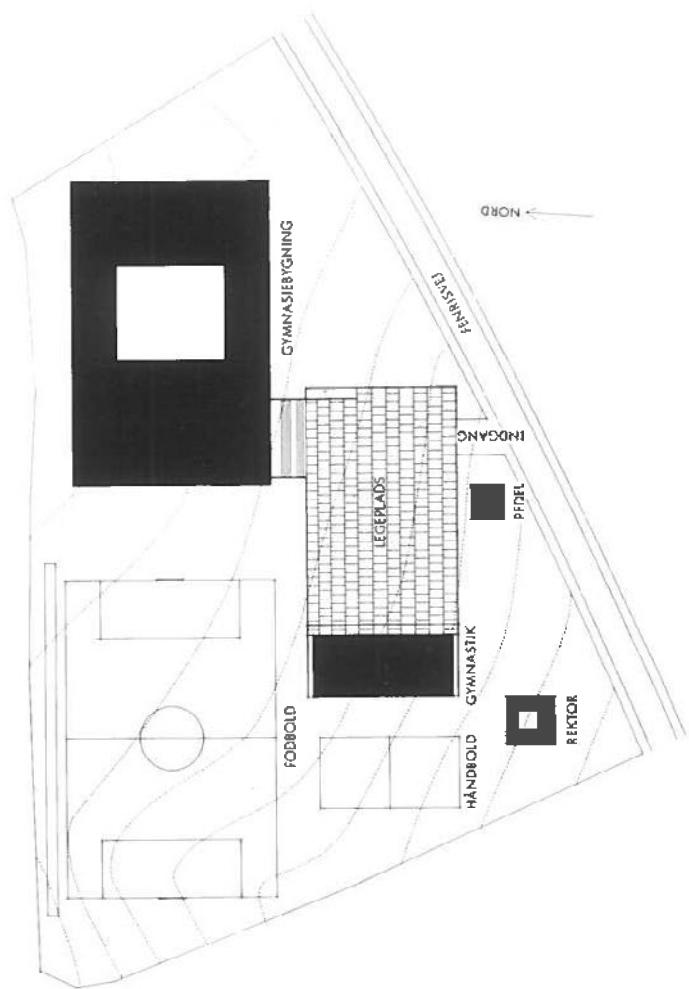
I overgangen til det ligeledes nyrenoverede kantineområde skifter det røde gulv til de velkendte Solnhofen-klinker, der fører gangen igennem forbi først der, hvor det tidligere kantinekøkken lå, og videre ned forbi den nye læsesal, som benyttes flittigt især i forbindelse med større, skriftlige opgaver, for at slutte i Trappeområdet, hvor der er opgang til den nybyggede del af plan 200. Hele vejen gennem den nye bygning har man udsigt til Laokoon-Gruppen af Per Kirkeby i skolens nye gård – Solgården – som er fuld af elever især på dage med solskin. På vejen tilbage ad gangen fra vest mod øst passerer de nye billedkunstlokaler, det nye kantinekøkken og –udsalg, og den 1.8.15 vil det nye pedelkontor i det nordøstlige hjørne stå klar.

På plan 200 i den oprindelige del af skolen er der ikke mange synlige forandringer ved indgangen til forhallen. Meget står i oprindelig stil og oprindeligt udtryk, men meget er sket. Lærerværelset er helt nyt og nu med vinduespartier mod nord. Der var her før en mur med vinduer på udvendig side for at føre ensartetheden i facade delen videre; vinduer udefra, men væg indefra. I forbindelse med renoveringen blev væggen væltet og afløst af vinduespartier. Der er siddepladser

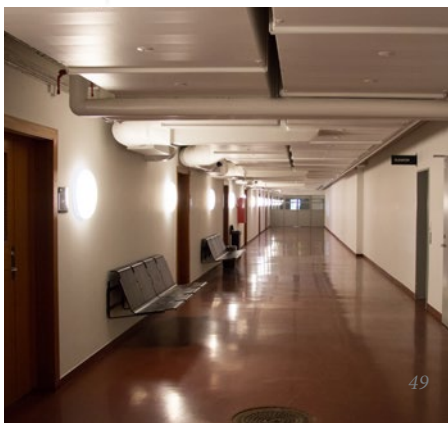
til lærerforberedelse i forlængelse af lærerværelset, og der er nye toiletfaciliteter. Hele administrations- og ledelsesgangen er ligeledes nyrenoveret; rumopdelingen er anderledes end før, der er etableret mødelokale, receptionsskranke og ligeledes her nye toiletfaciliteter.

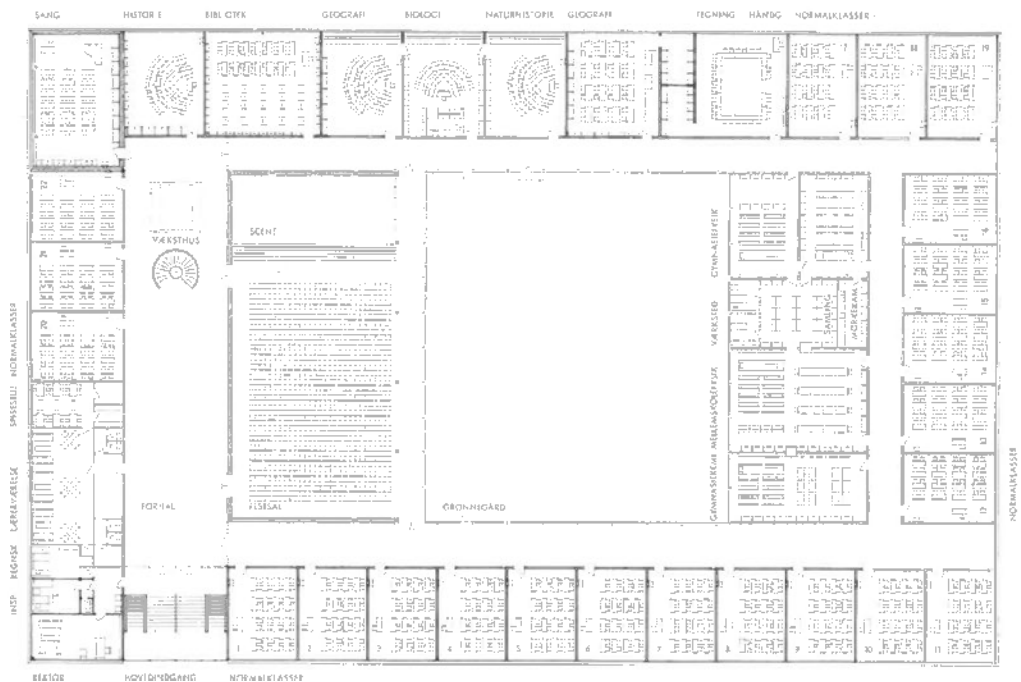
Skolens ”hjerne” omkring forhal og festsal står mest uberørt. Der er etableret helt ny og moderne brandsikring – det var der ikke tidligere – så Jorn også om natten er mere sikker. Måske symbolsk var disse områder de eneste, der fuldstændig var gået fri for det skimmelangreb, som udvidede vores renoveringsprojekt af hovedbygningen betragteligt. Når man videre på gangen(e) rundt åbner ind til et lokale, kan man tage de nye og markant større undervisningslokaler i betragtning. Især de nye musiklokaler signalerer den kvalitet og funktionalitet, som gymnasiet er kendt for. Desuden er alle nye lokaler nu udstyret med interaktive projektorløsninger med mulighed for tilkobling af egen pc.

På vejen rundt på gymnasiet er det tydeligt, at gymnasiet står som helt nyt i materialer, inventar og overflader. Samtidig trækker især forhallen og festsalen med Jorn og det helt særlige rumudtryk tankerne tilbage til 1958. Ligesom mange af de nye materialer – gardiner, gulv og lofter især – godt nok er nye, men er valgt efter lighed med oprindeligheden og originalen som vigtigste pejlemærke. Vi færdes på den

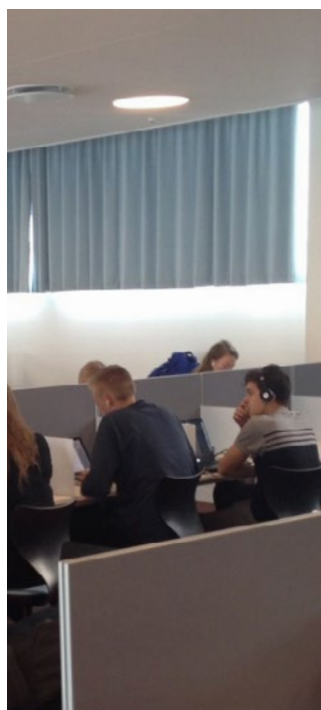

SITUATIONSPLAN M8| 1:2000

PLAN OVER STUEETAGE MBI 1:500

måde helt klart i noget nyt, men fremfor alt i foreningen af nyt og gammelt.

Menneskene på gymnasiet er nogle andre end i 1958, men vi er ligesom dengang ansatte og elever på gymnasiet. Vi trækker bevidstheden om et dengang med i dagligdagen, hvor vi sammen både skaber og vedligeholder den gode stemning og fornemmelsen af det enkelte menneske i fællesskabet i centrum, som er så særegent for ÅSG. Vi forener på den måde fortid og nutid i vores fælles fremtidige brug af gymnasiets rum og faciliteter.

De sidste tre år har betydet de største bygningsmæssige forandringer siden gymnasiets åbning i 1958, og vores proces med renovering og nybyggeri – og at vi nu har et nyt gymnasium – bringer fortiden frem. Ikke kun i materialevalg

og farvesætning, men også i mødet mellem vaner og nye rytmer og bevægelser. Vi skal være opmærksomme på og ydmyge over for gymnasiets historie, og den videre proces fra renovering og nybyggeri til fælles, solid og kvalitetsbevidst drift og vedligeholdelse skal ske i en fortsat bevidsthed om og handlen i forhold til, at vi fælles lige nu repræsenterer noget nyt og en udvikling fremad, men at det kontinuerligt sker på en basis af tradition og historie, hvor det gymnasium, vi fælles skaber og værner om, altid vil være større end den enkelte af os. Som en påmindelse om det har været gennemgangen af skolens kunst, som er sket i forlængelse af vores renoveringsproces. Der er blevet ryddet op, og al kunsten er blevet registreret. Vi er netop påbegyndt en længere proces med reparation af rammer, rengøring mv. og er i skrivende stund så småt begyndt

at få kunsten tilbage til der, hvor menneskene er – og hvor den hører hjemme.

På vejen videre frem bliver der ekstra brug for at cykle. Mandagen efter dimissionen i år går gravemaskinerne i gang med forpladsen ved hovedindgangen for at påbegynde vores næste og for nu sidste større anlægsprojekt, idet vi skal renovere forpladsen, de eksisterende idrætsfaciliteter og bygge en ny idrætshal. Det betyder bl.a., at vi i en længere periode efter sommerferien ikke kan parkere på forpladsen, men at man skal bruge den nu knap så nye cykelkælder som indgang. Vi forventer at kunne tage hallen i brug ved starten på skoleåret 16/17.

*Lars Nordam
vicerektor*

KVALITET - HVAD ER DET, OG KAN DET MÅLES?

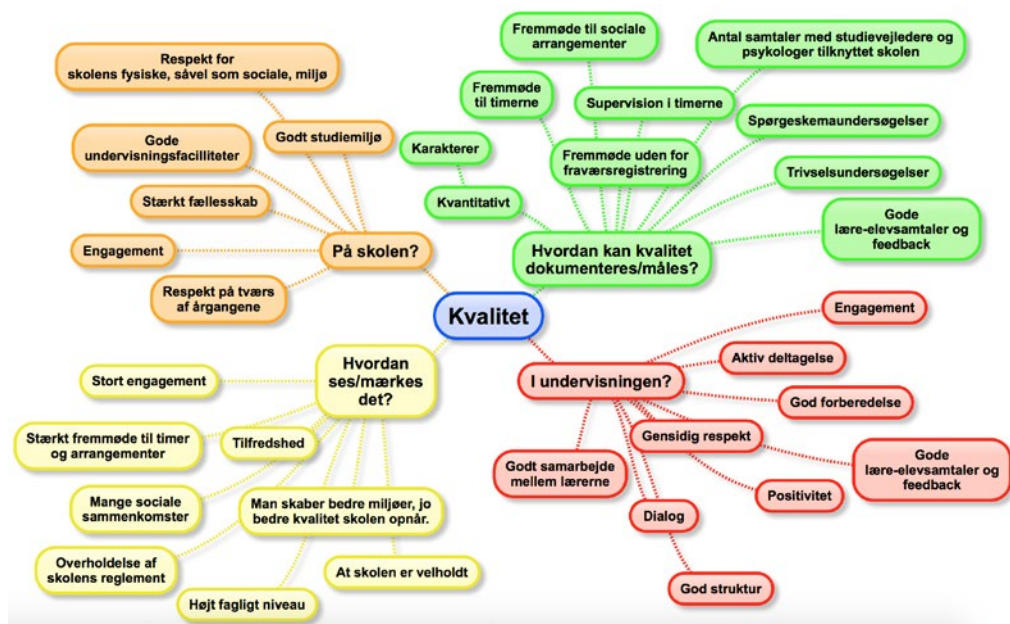

Uddannelse og uddannelsespolitik fylder meget i den offentlige debat i disse år. "Danmark skal leve af det, der er mellem ørerne", sagde en videnskabsminister en gang, og der er bred enighed om, at noget skal derind, mellem ørerne. Vi skal i Danmark ikke alene uddanne flere, vi skal også uddanne dem bedre (og helst også billigere!). Der er dermed også en diskussion om kvalitet, som trænger sig på.

Som alle andre gymnasier bliver ÅSG målt på forskellige parametre, som er fastsat af blandt andet Undervisningsministeriet som pejlemærker for kvaliteten. Det drejer sig om tal, der angiver gennemførselsprocenten (hvor mange af de elever, der optages, gennemfører og bliver studenter), det drejer sig om karaktergennemsnit (eksamensgennemsnittet både "råt" og korrigeret for socioøkonomiske faktorer), og det drejer sig om tal for, hvor studenterne går hen efter gennemført studentereksamen - hvilke uddannelser vælger de og hvornår. Desuden skal vi som alle andre institutioner og virksomheder gennemføre tilfredshedsundersøgelser blandt såvel elever som medarbejdere, ligesom vi skal gennemføre arbejdsmiljøvurderinger (APV

i daglig tale). Fælles for alle disse kvalitetsindikatorer er, at de er talbaserede, at de skal offentliggøres (de kan alle findes på aasg.dk), og ikke mindst at de for ÅSGs vedkommende giver stabile og generelt meget tilfredsstillende resultater.

Imidlertid er det, som Einstein citeres for, ikke alt det, der tæller, der kan tælles. Sagt på en anden måde er der mange andre indikatorer end de ovenfor nævnte og centralt fastsatte, der vidner om kvalitet. De er blot svære at måle og dokumentere, men det er ikke desto mindre kvalitetsparametre, som er væsentlige både overordnet set for stx som uddannelse, lokalt for ÅSG som uddannelsesinstitution og individuelt for de elever, som søger og/eller går på ÅSG.

Jeg benyttede lejligheden, da jeg var rundt i alle 2g-klasserne her i foråret 2015, til at spørge eleverne, hvad de ser som kvalitetstegn ved stx og ved ÅSG. Hvad er kvalitet for dem, hvordan ser kvalitet ud, og hvordan mærker de kvalitet - med den præmis, at det skulle være andre kvalitetstegn end de ovenfor nævnte talbaserede kvalitetsindikatorer.

Som altid er det kloge og reflekterede svar, man får, når man spørger eleverne. En god skole med undervisning af høj kvalitet kræver blandt andet

Velforberedte og engagerede lærere og elever

Relevant undervisning med klare mål og formål

Seriøsitet og gensidig respekt hånd i hånd med humor og læring

Inkludering af alle elever ved hjælp af blandt andet differentieret undervisning

Systematiske evalueringer og konstruktiv feedback.

Derudover påpeger de fleste elever vigtigheden af, at hvis skolens kvalitet skal være i top, så skal de fysiske rammer

være i orden - herunder skal it fungere, kunsten skal inspirere, rengøringen være effektiv og kantinen velfungerende. At undervisningen og de fysiske rammer er vigtige for den samlede kvalitet på en skole er måske ikke så overraskende. Men det vil måske være overraskende for nogle, at der er en række andre parametre, som ikke hører til hverken den bekendtgørelsesfastsatte og taxameterfinansierede undervisning eller til bygningsdriften, som eleverne understreger, er væsentlige for den samlede, oplevede kvalitet på en skole.

Det drejer sig på den ene side om oplevelsen af gode relationer mellem de mennesker, der befolker ÅSG: oplevelsen af, at alle skolens ansatte vil eleverne, og elevernes oplevelse af at blive taget seriøst og med på råd i relevante sammenhænge. Dernæst er det væsentligt for eleverne at opleve, at her er plads til alle - at vi som skole møder alle med samme åbenhed, sådan at der er plads til alle typer, hvilket man hurtigt mærker, når man er på skolen.

Og så drejer det sig på den anden side om alle de aktiviteter, der foregår uden for skemaet, og som er med til at

forstærke de gode relationer: at lektiecaféen altid er fyldt, at vi har et flot skoleblad, at der arrangeres musicals ikke kun for musikelever, at elevrådet via sine mange udvalg arrangerer små events, at eleverne møder op til fællesarrangementerne, at der er sociale arrangementer, som binder eleverne og medarbejderne sammen og som er med til at vise, at man vil hinanden og skolen. Kort sagt alt det der gør, at man ikke nødvendigvis går hjem fra skole kl 15, men at fællesarealerne er fyldt til hen på eftermiddagen.

De gode relationer er det kit, der binder det hele sammen og skaber tilhørsforhold, ejerskab og fællesskab som det bedste afsæt for sammen at lave en skole og dermed en uddannelse af høj kvalitet.

Som en af eleverne skriver: "Kvalitet er ikke noget, der kan måles, men derimod opleves. Vi er stolte af at gå her."

Tak til alle 2g-eleverne for jeres bidrag til kvalitetsdebatten!

*Dorte Fristrup
rektor*

PLAN 100

